

Šv. Tėvo žodis lietuviams ir

MŪSŲ IŠEIVIJOS MISIJA

Su dideliu džiaugsmu, su entuziazmu sutikome popiežiaus Jono Pauliaus II lietuviškus žodžius. Juos kartojo radijo valandėlės ir spauda. Bet čia dar ne viskas. Už savo lietuvišką žodį pusantro milijono miniai popiežius nusipelno daugiau, ypač, kad jis tą padarė savo paties iniciatyva. Didžiausią padėką Jonui Pauliui II parodysime, jeigu mes į tuos jo lietuviškus pageidavimus rimtai žiūrėsime ir kiek galima stengsimės įgyvendinti, ypač, kad tie jo linkėjimai yra nukreipti mūsų pačių tautos gerovei. Jis skatino likti ištikimais Kristui ir Bažnyčiai ir kilnioms savo tautos tradicijoms. Tai priminimas mums glaudžiau savo gyvenimą sieti su religiniais idealais.

Šloje srityje visų pirma iškyla kal kurių rūpesčių. Už kelerių metų mes pajusime ypatingai didelį lietuvių kunigų trūkumą. Jau ir dabar kai kuriose lietuvių parapijose vadovais pastatyti ne lietuviškai kunigai. Taip mūsų tėvų statytos bažnyčios, mokyklos, katebonijos pereina į kitas rankas. Ir dabartinė slinktis pranašauja mums blogėjimą, o ne gerėjimą. Jei nesusilauksime pasaulimų, susilpnės mūsų vienuolijos, kurios atlieka dabar didelį dvasinės kultūros darbą, leidamos žurnalus, savaitraštį, dienraštį. Šeimos atliktų didelį uždavinį, ugdydamos naujus religinius pasaulimus.

Kartais atrodo, kad išeivijos lietuvių šeimose yra dar užsiliku-

Pop. Jonas Paulius II šv. Mišiose Grant Parke, Chicagoje

si psichologinė nuotaika nuo ot kupacijos metų, nuo bėgimo, kada kunigui buvo daugiau pavojų, negu kitam, kada praktiškos profesijos atrodė patogiausios, nant bet kur nublokštam į pasaulį. Bet dabar sąlygos normalios ir mumyse turėtų atgimti tos kilnios tautos tradicijos, kada lietuvių šeima norėjo iš savo turėti dvasios vadovų. Geras kunigas gali labai daug pasidarbuo-

ti tautinėje ir kultūrinėje srityje. Ne būdamas apsunkintas šeimos ir pragyvenimo rūpesčiais, jis gal plačiai pasitarnauti savo žmonėms, ta linkme kreipdamas dalį mūsų jaunimo. Tai būtų didelis palaima tautai ir išpildymas Jono Pauliaus II linkėjimas.

Trūkstant kunigų parapijose dar sunkiau jį surasti dvasios vadovų. Geras kunigas gali labai daug pasidarbuo- lengvai nugalimų kliūčių surasti (nukelta į 4-tą psl.)

Sveikiname

Kleboną kun. JUOZĄ ŠEŠKEVIČIŲ
VARDINIŲ PROGA
ir linkime geros sveikatos bei gausios Viešpaties palaimos nelengvam apaštalavimo darbe.

B.L. Kunigų Vienybė
bei šv. Kazimiero p-jos kunigai ir parapiečiai

SEMANARIO

MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Rua Juatindiba, 28 · Parque da Moóca - CEP 03124
São Paulo · Brasil Caixa Postal. 44 21 - CEP 01000
Diretor Responsavel: VYTAUTAS BACEVIČIUS
Administrador: STANISLAO ŠILEIKA
Redige Equipe Editorial · Fone: 273-0338

Metinė prenumerata Brazilijoj iki liepos mėnesio Cr\$.300.00 Atskiro numerio kaina Cr\$ 8.00
Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 18 Dol. Į P. Ameriką oro paštu: 20 Dol.
Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 25 Dol. Į tolimus kraštus 30 Dol.
GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$ 3.000,00 Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr.1.500,00
Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anunėios) mokami už skilties (Coluna) centimetrą po Cr.50.00
Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako Rašiniai grąžinami tik autoriui prašant.
Straipsnius ir Korespondencija Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.
Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėju nuomonę.
Čekius, Perlaizdas ir administracinius laiškus rašyti "STANISLAO ŠILEIKA" vardu.

Vilniuj buvo suimtas / NAUJAS SAVILAIIDOS ŽURNALAS prof. V. Skuodis „VYTIS“

Š. m. sausio 14 d. Vilniuje buvo suimtas profesorius Vytautas Skuodis. Apie jo suėmimą žurnalistas Maskvoje pranešė Andrei D. Sakharovas, žinomas fizikas ir kovotojas dėl žmogaus teisių.

Prof. Vytautas Skuodis Vilniaus universitete dėstė geologiją. Valdžia visą laiką jį persekiojo, nes jis praeitų metų rugpiūčio mėnesį pasirašė atsisakymą, kad būtų panaikintas 1939 metų Hitlerio-Stalino sudarytas aktas, kad iš Baltijos kraštų būtų išvesta svetima kariuomenė ir kad Baltijos kraštams būtų suteikta nepriklausomybė. Tokį atsisakymą pasirašė 45 Lietuvos, Latvijos ir Estijos atstovai.

Naujai įsteigta Informacijos tarnyba New Yorke sužinojo, kad Vytautas Skuodis yra gimęs Jungtinėse Amerikos Valstybėse. Aušros Vartų parapijos Chicagoy metrikų knygoj rasta, kad Vytautas Skuodis gimė 1929 m. kovo 21 d. Chicagoy ir buvo pakrikštytas Benediktu Vytautu Skodžiu. Dokumentai įrodo, kad jo motina buvusi Elizabeth Markevičius, tėvas - Peter Scott-Skodžius.

Vytautas Skuodis yra geologas. Nuo 1963-69 metų dirbo geologu visąjunginiame "Hidroprojekto" institute, o nuo 1969 metų Vilniaus universiteto dėstytojas. Pasižymėjo moksliniais darbais.

Neseniai Vakarais pasiekęs maskviškės „Einamųjų įvykių kronikos“ 53 nr-is (1979 m. rugp. 1) praneša, kad birželio mėnesį Lietuvoje pasirodė naujas savilaidos žurnalas „Vytis“. Pirmasis numeris 105 psl., išleidimo vieta nurodoma „okupuota Lietuva“. Įžanginiame straipsnyje „priešu numeris pirmas“ vadinama „okupacinė administracija“. Spausdinamos ištraukos iš Aušros ir Jono Jurašų straipsnių „Metmenyse“ apie kultūrinės inteligentijos laikyseną Lietuvoje. Du straipsniai apie lietuvių komunistų partijos poziciją tautiniu klausimu. 1949 metų straipsnis aptaria partizanų sąjūdį. Aprašomas kraštotyrimininko Untulio nužudymas. Buvusio politkalinio Brukštaus 1964 metų pareiškimas, kur jis išsipareigoja dirbti KGB. Kitame straipsnyje kritikuojamos savilaidinės „Perspektyvos“, kad išleido į savo puslapius „lietuvių komunistų sąjungą“.

Antras „Vyties“ numeris (46 psl.) išėjo liepos mėnesį. Čia spausdinamas skundas LTSR Aukščiausiai Tarybai dėl Viktoro Petkaus bylos (150 parašų), Marto Niklaus straipsnis „Procesas Vilniuje esto alkimis“ ir Antano Terlecko „Atviras laiškas Viktorui Kalninišui“. (Taip pat pranešama, kad išėjo „Perspektyvų“ 12-tas numeris). (ELTA)

POGRINDINIS ŽURNALAS „MOTERYS IR RUSIJA“

„Keston News Service“ rašo, kad Sov. Sąjungoje pradėtas leisti leningradietės Tatjanos Goričevos redaguojamas po grindinis žurnalas „Moterys ir Rusija“, kuriame nagrinėjamos tokios temos kaip: „Moterys ir Bažnyčia“, „Moterys ir šeima“, „Moterys kalėjime“, „Aukštinė vaikystė“.

Savaitei bėgant...

Alf D. Petraitis

Retai kur randu Lietuvos vardą dabartiniuose žemėlapiuose. Vis tai „didžiojo brolio“ prieglobstyje, kaip paprasta kokios tai valstybės provincija. Dar mažiau ir rečiau pamatau Lietuvos vardą istoriniuose leidiniuose. Todėl buvo maloni staigmena pamatyti pavadinimą MEC—Fundação Nacional de Material Escolar leidinyje „ATLAS HISTÓRICO ESCOLAR“. Jis išleistas 1979 metais, jau 7 laida, pakartota tris kartus. Tai švietimo ir kultūros ministerijos leidinys. Autoriai Manoel Mauricio de Albuquerque, Arthur Cezar Ferreira Reis ir Carlos Delgado de Carvalho. Šis paskutinis autorius pateikia kaip tik bendrosios istorijos apžvalgą. Pažiūrėjus į tą leidinį, gausų žemėlapiams, visur randame Lietuvos vardą Pradedant pusl. 93 — viduramžiai — matome istorijos eigą kur ir mūsų tau ta dalyvavo jos išsivystyme. Kas svarbiausia, kad mūsų vaikų vaikai jau galės pamatyti jų kilmės krašto vardą, ne kažin kaip staiga atsiradusį, bet kaip ir kitus kraštus, buvusius to meto istorijoje.

Gal tikbūtų verta paskirti pasimatymą su autorium ir paaiškinti, kad dabar nesirašo Vilna, o Vilnius, nesirašo Grodno, o Gardinas. Reikėtų jam įteikti daugiau medžiagos, nes ir tai kas čia surašyta turi kai kurių netikslumų. Greičiausia, tai dėl mūsų istorijos medžiagos trūkumo. Vis tik Carlos de Carvalho vertas prisiminti, kaip ir Therezina de Castro ir Carlos Goldenberg, kurie pasirašo ant žemėlapių.

Knyga parsiduoda MEC autobusiuose, visur mieste ir kainuoja tikrai Cr. 60,00, taigi eilinio žurnalo kaina

Per nepaprastai smarkų lietuvių suvažiavimą vakarinius lietuvių kalbos kursus jaunimas. Tiksliau būtų pasakyti suplaukė, nes tą naktį ketvirtadienio kovo 6, buvo toks smarkus lietus, kad už kelių metrų nebuvo galima nieko matyti. Nežiūrint to prasidėjo pamokos. Šiais metais pradėta susipažinti šiek tiek su mūsų literatūros praeitimi. Kuomet atsirado pirmoji knyga lietuvių kalba? Kas buvo jos autorius? Kokiais metais tai įvyko? Kas buvo pirmieji lietuvių rašytojai? Šalia tų naujų žinių, dar bus pakartota daugiau gramatikos ir sintaksės, ypač daugiau pratimų. Šių metų gale kurso dalyviai jau turės mokėti kaip nors suremti rašinėį, žinutę ar parašyti laišką lietuviškai.

Nors knygos yra PLBendruomenės dovana, tačiau mokiniai turi užsimokėti už persiuntimo išlaidas. Pamokos yra nemokamos. Šiuo metu dar yra vietos 2—3 mokiniams, tačiau gali lankyti kursą tikrai kas jau kalba lietuviškai. Mūsų Lietuvoje įdėta tvarkaraščiai ir kitos informacijos. Tai gera proga, paskiriant vieną vakarą savaitėje, pramokti kiek daugiau lietuvių kalbos ir susipažinti su Lietuvos rašytojais.

PALIVANAS

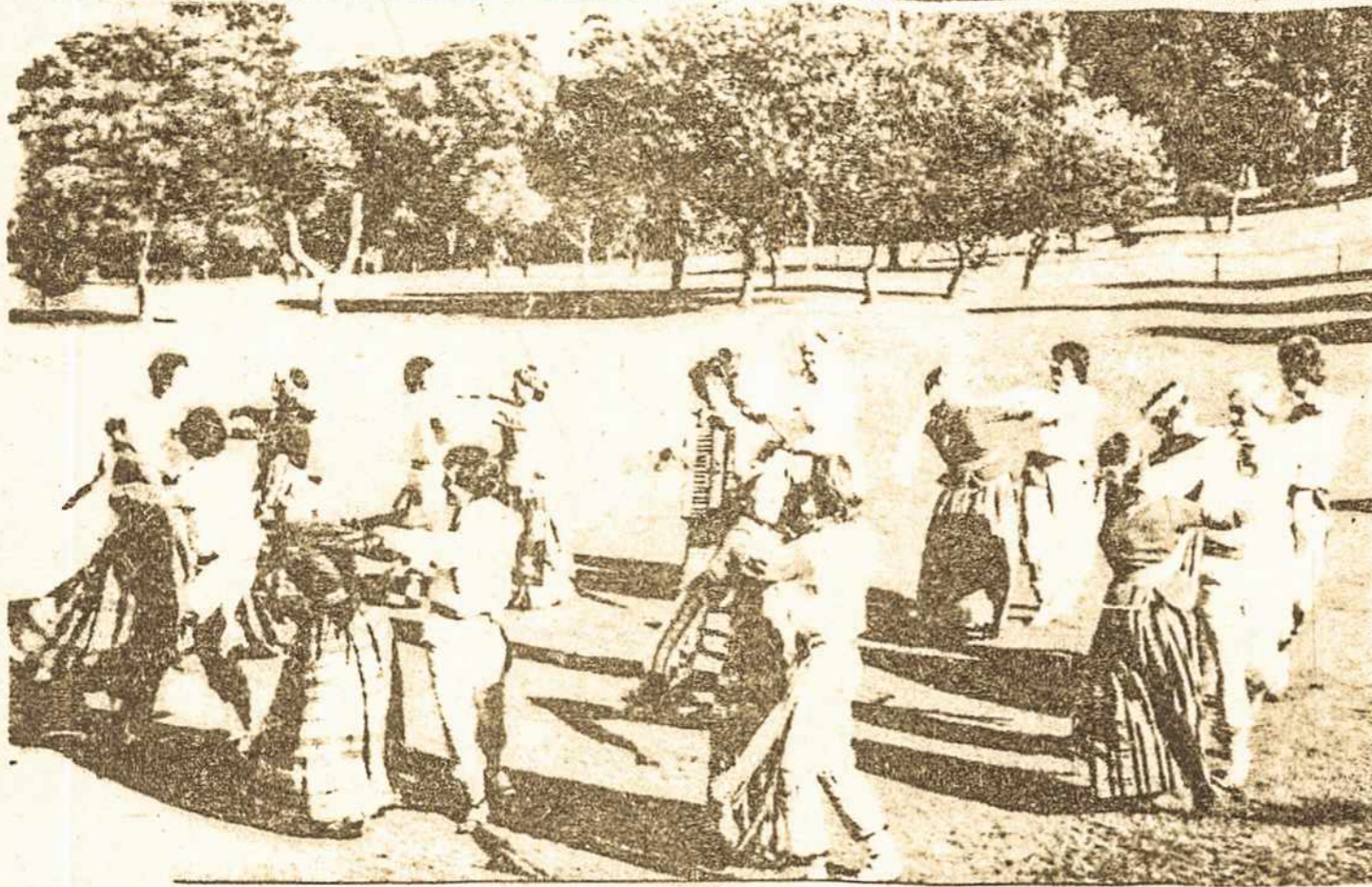
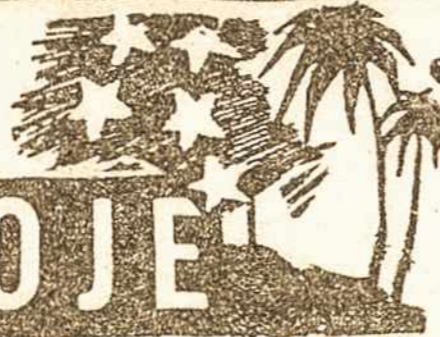
ACESSÓRIOS PARA AUTOS

TOCA FITAS — RODAS — PNEUS — RADIOS AM, FM.
SONORIZAÇÃO P/AUTOS. — FACILITAMOS PAGAMENTOS.

SÃO CAETANO DO SUL — AV. GOIÁS, 3324 — FONE: 441-4766.

LIETUVIAI PIETŲ AMERIKOJE

A.D.P.

Urugvajaus tautinių šokių grupė "Ažuolynas"

"AŽUOLYNAS" UŽKARIAVO IR PAVERGĖ CHICAGOS LIETUVIŲ ŠIRDIS

Ažuolyniečiai pakeliui siuntė atvirutes, džiaugdamiesi gražia kelione. Jau pradeda ateiti jų atvirutes ir laiškeliai iš Chicagos. Praėjusį pirmadienį 6 val. ryto Vyt. Evovlockas skambino savo žmonai, sakydamas, kad visi jų spektakliai praėjo labai gerai. Tą patvirtino vėliau Marcelė ir Povilas Mockevičiai kalbėdami pirmadienį telefonu su savo tėvais.

Ketvirtadienį kun. Saulaitis, S.J. Jaunimo Centro direktorius, pranešė iš Chicagos, kad mūsų jaunimas laikosi gerai ir skina didelius laurus. Jau keletą metų, kaip Chicagos lietuviai nebuvo parodę tokį didelį dėmesį ten vykusiems eiliniams meniniams pasirodymams. Rengėjai neriasi iš kailio iš

didelio džiaugsmo, ypač Kultūrinės Talkos komiteto pirm. dr. Leonas Kriaučeliūnas. po kiekvieno spektaklio publika atsistojusi ilgai ir audringai jiems plojo, tuo parodydama savo pasitenkinimą. Lietuviams programa vyko Jaunimo Centre: šeštadienį dalyvavo apie 750 žmonių, sekmadienį apie 800 ir ekstra programoje, trečiadienį, vidury savaitės kas nėra įprasta, irgi apie 800. Miesto savivaldybės rūmų salėje, "Rotušėje" nuolatinių dalyvių buvo irgi apie 800, o tų, kurie galėjo tik dalį programos pamatyti, buvo gal porą tūkstančių.

Š. Amerikoje yra labai daug ir įvairių dainos ir tautinių šokių ansamblių. Didesniuose miestuose— liet. kolonijose yra net po kelis. Todėl Š. Amerikos lietuviams tokia programa nėra naujiena. T a č i a u:

"Žibučių" ir "Ažuolyno" pasirody-

massukėlėdidelį dėmesį Chicagos lietuvių tarpe. Buvo suorganizuotas, greitomis, trečias spektaklis lietuviams į kurį, nors vidury savaitės, susirinko apie 800 dalyvių pasigrožėti mūsų jaunimo menu. Kai kurie atėjo antrą ar net trečią kartą į "Banany" respubliką (taip mūsų kraštus pavadino Chicagos liet. laikraštis "Naujienos" rugsėjo mėn.) liet. kolonijų surengtą programą. Matyt, norėjo tikrai įsitikinti, kad jie nesapnuoja. Greičiausiai tikėjosi pamatyti laukinius, šokančius pusnuogius su plunksnomis ir gyvatėmis rankoje, kaip sakyti mūsų kolonijos pasakorius, o čia pasirodė visai padorus ir kultūringas jaunimas, nesiskirias iš kitų, gal daug kuo pralenkias daugelį pačios Š. Amerikos lietuvių panašius meno vietus.

Choreografijoje, rūmuose ir pačiame išpildyme buvo kažkas naujo, žaivinčio ir patraukiančio, neįprasto. Mes sakytume ažuolynietiško. "Ažuolyno" vadovas dr. ALfr. Stanevičius su visu ansambliu pagaliau susilaukė tinkamo dėmesio ir įvertinimo. Publika priėmė "Ažuolyną" ir "Žibutes" su dideliu susižavėjimu. Žiūrėsime ką meno kritikai parašys spaudoje.

Tik vienintelis dalyvis pareiškė savo nepasitenkinimą. Luis Alberto Mockevičius rašo, kad kai jis šoko "Ažuolyną", niekad neturėjo mokėti, o dabar turėjo net du kartus pirkti bilietą į tą patį pasirodymą. Kai degė jo gyvenamas namas, sudegė jo visi daiktai ir kartu jo bilietas. Turėjo pirkti kitą, naują. Mes galime tik jį paguosti, kad pasaulyje teisybės nebuvo ir nebus. Kai kas turi ir nukentėti.

Mes, Urugvajaus lietuviai, džiaugiamės ir didžiuojamės savo jaunimu ir linkime jam sėkmingai atlikti jam patikėtą uždavinį ir laimingai sugrįžti į savo namus ir tęsti toliau tą gražų ir svarbų lietuvišką kultūrinį darbą.

Ketvirtadienį mūsų jaunimas išvyko į Detroitą. Kovo 8 koncertuos Toronte, kovo 9—Hamiltonė ir kovo 15—Clevelandė.

ZINIOS Nr.9(974)

Urugvajaus
Lietuvių Kat.
Informacinis
Biuletinis

"Žibučių"
vokalinis vienetas
iš Buenos Aires:
S. Stankevičiūtė,
A. Bačanskytė,
D. Deveikienė,
A. M. Callegaris—
Paserskytė,
I. Simanauskaitė,
I. Bačanskytė,
C. Mačiūdaitė.

Šv. Tėvo žodis lietuviams ir

MŪSŲ IŠEIVIJOS MISIJA

Jis jau čia! Lietuviai pasitinka Šv. Tėvą.

ikybos dėstytojų lituanistinėse mokyklose. Reiktų tikėtis, kad ta padėtis pagerės, bet nenumatoma, kad tai galėtų būti greitai. Todėl, ruošiant mūsų lituanistinėms mokykloms mokytojus, reikia įvesti parinktų pasauliečių ruošimą tikybai dėstyti. Tas jau seniai praktikuojama šio krašto mokyklose, pakviečiant pasiaukojusių religinių žmonių dėstyti vadinamose CCD klasėse, į kurias ateina mokiniai iš miesto mokyklų į religines pamokas prie parapijų, kur daugiausia dirba pasauliečiai. Dabar, kai net gauta lėšų mokytojams paruošti, verta pasvarstyti ir ruošimą pasauliečių tikybos mokytojų, nors tuose miestuose, kur be jų jau yra sunku apsieti.

Svarstant mūsų išėivijos religinius reikalus, verta prisiminti ir tai, kad mes dar neturime lietuviško kiekvienai dienai reikiamo mišiolio. Bažnyčios centras ne tik leido, bet ir skatino Mišių naldas ne vien sekmadieniais,

bet ir kiekvieną dieną atlikti savo gimtąją kalbą. Lietuviai turi pilną teisę kiekvieną dieną turėti tai dienai skirtas Mišias lietuviškai, bet dar vis nėra mišiolio, tenka kartoti sekmadieniais Mišias ar kitaip verstis, nutolstant nuo galimybių kasdien turėti turtingesnę liturgiją sava kalba.

Šiuo reikalu susirūpino Kunigų vienybė. Paruošimo darbas jau baigiamas. Tą uždavinį, Kunigų vienybės paskatintas, baigia atlikti kun. Vytautas Zakaras, kuris parūpina tekstus dabar leidžiamiems sekmadieniniams mišiolėliams. Jau ir su lėšomis susidarė gera pradžia. Įvairūs asmenys ir parapijos tam reikalui jau suaukoja apie 26,000 dol. Apšaučiuojama, kad pilno lietuviško mišiolio išleidimas kainuos apie 60,000 dol., kiekvienas mišiolas kainuos maždaug 100 dol. Jau artėjama prie pusės visos sumos ir, paramai dar sustiprėjus, finansinis reikalas nebus problema mišiolui išleisti, o jis lietuviams tikrai reikalingas, ne tik išėivijoje, bet gal susidarytų ko-

kia galimybė bent dalį egzempliorių perkelti ir į tėvynę. Taigi parama šioje srityje svarbi ir reikalinga.

Besirūpindami ugdyti išėivijos religinį gyvenimą, mes niekada neturime pamiršti ir savo brolių vergijoje. Beveik vienintelė priemonė dabar jiems padėti yra sklebti jų skriaudas po visą pasaulį, kad viešosios nuomonės spaudimas, blaškydamas okupanto propagandą užsienyje, parodytų, kokiose dvasinėse skriaudose mūsų žmonės tėvynėje gyvena. Malonu, kad mes šioje srityje susulaukiame talkininkų net ir iš kitataučių. Jų atsiranda nemažai. Yra įsteigta Society for the Study of Religion and Communism. Pagrindinis jos padalinys yra Keston kolegijoje D. Britanijoje, bet ta kolegija turi savo padalinį ir Wheatone, Ill. Jie neseniai paskelbė, kad Vilniaus universitete okupantai nuplėšė paminklines Jokubo Vijuko ir Petro Skargos lentas. Ta religijos ir komunizmo studijų sąjunga leidžia savo laikraštį - biuletinį "The Right to Believe", kurio specialus leidinys pirmo puslapio centre turi paveikslą ir duomenis apie nuteisimą lietuvių kankinio Viktoro Petkaus. Kitas "The Right to Believe" šių metų numeris (3) net visą pirmą puslapį paskyręs Lietuvai. Plačiai cituoja faktus iš "Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronikos", deda Kryžių kalno nuotrauką ir garsina vadovaujančio šio sąjūdžio asmens — kun. Michael Bourdeaux knygą apie Lietuvos tragediją "Land of Crosses".

Šitokie mūsų kitataučių draugų darbai turi susilaukti mūsų dėmesio ir paramos. Ugdydami naujus savo dvasinio gyvenimo vadus, palaikydami ryšius su savais ir kitų tautų kovotojais dėl Lietuvos religinės laisvės, mes atliksime misiją išėivijoje.

DRAUGAS,

J. Pr.

GAVĖNIOS RIMTIS

Aleksandra Vaisiūnienė

NEIGIAMOS SAVYBĖS, KURIOS
MENKINA MŪSŲ GYVENIMĄ.

Žmogaus gyvenimą turi užvaldžiusios nekurios kenksmingos savybės, kurios lyg neperskiriamos gyvenimo palydovės, lydi mus visur. Tai yra, Melas, pasigyrimas apkalbėjimas ir pavydas, kurie mūmyse auga lyg piktžolės blogai prižiūrimoje dirvoje.

Augindami ateinančią kartą, perspėjimu norime apsaugoti nuo kenksmingų ir žalingų ydų ir įpročių. Mažus vaikus net baudžiame reikalaujant, kad visur sakytų tiesą. Tai kodėl mes, būdami jau suaugę, reikalaujame iš savo vaikų, kad jie prisilaikytų tiesos dėsnų, patys neprisilaikome šių nurodymų ir elgiamės priešingakryptimi. Šis netiesos išreiškimas mums atrodo kaip normalus reiškinys ir pastebimas veik visur, tai vienoje tai kitoje išsireiškimo formoje.

Jei mano pažįstamas sakosi uždirbęs tiek, tai aš jau būtinai turiu uždirbti dvigubai negu jis. Jei pirkau kokį nors didesnį daiktą, užklausus kiek už jį sumokėjau, būtinai turiu uždėti daugiau negu jis kainavo. Jei mano kaimynui namas kainavo tiek pastatyti, tai mano namas būtinai turi būti brangesnis.

Tokių kalbų klausantis, labai nejaukiai pasijunti, nes mes paprastai savo kolonijoje vieni kitus pažįstame (čia kalbu apie mažų kolonijų ratelį) ir žinome, kiek kiekvienas maždaug uždirba, kokį darbą jis atlieka ir kaip toks darbas yra atlyginamas. Antra, aiškiai pastebime aukų rinkimo lapuose bendruomenės reikalus, kas kiek duoda ir kiek gali duoti. Kada tūlas tautietis nenori ar negali duoti, paprastai pas jį atsiranda visokie neįtikinami atsikalbinėjimai, kurie jokiū būdu neįtikina aukų rinkėjo.

Iš tokio mūsų pasielgimo atrodo, lyg mes būtume smulkaus "melo ir pasigyrimo" perkupčiais". Perkame tiesą už tiek ir parduodame kitiems už daug aukštesnę kainą ir toji melo ir pasigyrimo vilkstinė keliauja ir braunasi net visokiuose neasmeniškose naudose pabūdžiuose, kaip bendruomenės veikloje, jei primetama mūsų veiksmų neveikla. Teisindami savo elgesį dėl neatliktų bendruomenės darbų, stengiamės įrodinėti nesąmonę. Prisiklausęs tokių pareiškimų, tik pakraipai galva ir nutyli nieko nepasakęs, tačiau būtų naudingiau, jei perspėtume tokį kalbėtoją, kad jis bent ateityje būtų santūresnis pasisakymuose.

Toks tiesos vengimo ir pasigyrimo įsūsmas, mus nuveda dar ir toliau, pradedame kitus nepagrįstai apkalbėti. Ši tema mūsų tarpe turbūt bus pati įdomiausia ir mėgiamoji, bet labiausiai neigia-

ma, nes vis norime išgirsti ką nors naujo iš kitų gyvenimo, bet dažniausia neigiamo ir intriguojančio. O tas "naujas" būna ar grynas išmislas, ar nesuprastas reikalas. Daugelių atvejų užgauna mus visai nekaltai.

Dažnai tenka susipykti net su geriausiais prieteliais, išgirdę, kad mūsų prietelius mus apkalbėjo. Gerai jei turima taikų būdą, čia užpykai ir čia vėl atsileidai, bet yra kerštingų charakterių kurie tokius pasisakymus panaudoja blogam.

Prie šių neigiamų savybių pridėkime dar vieną, tai yra pavydo savybę, kada žmogus nuliūsta dėl kito pasisekimo. Pavyduolis pasidaro sergantis žmogus, kurio sveikatai pakenkia jo paties sukurtas pavydas. Pavyduolis rūpinasi visu kuom, netik nesekmėmis jei jį turi užgulusios, bet ir kitų pasisekimai jį kankina ir daro ligoniu. Suteikta garbė kitiems atrodo, lyg būtų nuimta dalis iš jo paties garbės.

Šios žalingos sąvokos, dažnai sumenkina mūsų pačių vardą, nes žmonės pradeda mums nebepasitikėti ir dažnai girdime kitus išsireiškiant, kad jis visur sako netiesą, esąs pagirų puodas, mėgsta kitus apkalbėti ir didelis pavyduolis.

Aišku, kad jaunoji karta augdama su mumis kartu po tuo pačiu stogu, nors ir iš mažens buvo mokoma sakyti tiesą, bet prisiklausę iš tėvų priešingų pokalbių, ateityje jau patys pradeda "kombinuoti" pirmoje eilėje prieš savo draugus ir vėliau net išdrįsta pasakyti neuesą savo tėvams. Jei pasiseka ir tėvai nepastebėjo, toliau vaikas jau šią melo "doutriną" stengiasi įgyvendinti visur ten kur reikalinga buvo.

Melas prasideda nuo tos ribos, kada meluodami norime įrodyti tiesą. Bet dėja, nėra tokio asmens, kad jis galėtų atsiminti viską, ką jis anksčiau buvo kalbėjęs. Išvadoje toks netiesos "laviruotojas" turi tik vieną pelną iš to, kaip tam "Mikei Melagėliui", kada jam niekas nebenorejo tikėti net tada, kada jis tiesą sakė.

Moralinis žmogaus gyvenimas reikalauja susilaikymo ir susivaldymo daugelio mūsų gyvenimo veiksmuose, negalime leisti, kad kiekviena bloga yda mus užvaldytų ir žemintų mūsų vardą. Jei patikėsime dorovingumui, tai išvengsime daug daromų klaidų.

Gyvenimo metų tekmeje, daug kas keičiasi: papročiai, mados, meno ir muzikos kūrimo stilius, tik vienintelis kas negali keistis, tai žmogaus kelias, kuris turi būti pagrįstas tiesa ir dorybėmis, kad gyventume taip, kad būtume kitų vertinami ir gerbiami.

"Teisingumas — tai vienintelis pinigas, kuris imamas visam pasauliui" (kinų patarlė).

Caracas, 29.I.1980 m.

AGONIJA

K. Pijus Brazauskas

GAVĖNIA

Rašo Marija Eivaitė. 12 metų amžiaus

Gavėnia mes vadiname septynių savaitė laikotarpi prieš Velykas. Gavėnia mums primena gerojo Jėzaus kančią

Iš šv. Rašto žinome, kad Jėzus, sulaukęs 30 metų amžiaus, paliko Nazareto miesteli kuriame užaugo ir išėjo mokytis žmonių. Jis mokė žmones apie Dievą, Jo karalystę ir apie visa tai, kaip būti gerais ir mirus patekti pas Viešpatį Dievą.

Jis dare stebuklus ir gydė ligonius. Geri žmonės mylėjo Jėzų ir garbino. Bet blogiems Jis nepatiko. Jie suėmė Jį Alyvu kalne ir kankino. Jie Jį plakė, kalė prie kryžiaus ir perdūrė šoną.

Ta Kristaus kančią mums primena gavėnios laikas. O Jojo mirtį — Didysis Penktadienis. Todėl mes per gavėnią bažnyčioje susirinkimuose ir namuose giedame

Kurs kentėjai už mus kaltus,
Jėzau Kristau, Viešpatie mūsų,
Pasigailėk mūsų.

Gavėnioje mes nevalgome mėsos Penktadienio dienoje ir visais penktadieniais. Mano mamytė pasakojo, kad Lietuvoje žmonės nevalgydavo mėsos per visą gavėnią. Tik seneliai ir vaikučiai galėjo valgyti mėsą, o visi kiti valgydavo ją tik sekmadieni.

Ir dabar visi žmonės gavėnioje stengiasi nesilinksminti, daugiau susikaupti, pasninkauti, kad atėjus Velykoms, Kristaus prisikėlimo šventėms, visų sielos būtų skaisčios ir geros. Ir mes vaikučiai turime atsiminti, kaip Kristus kentėjo ir mirė dėl mūsų ant kryžiaus. Todėl mes turime būti tvarkingi, drausmingi, melstis už tėvynę, gerai mokytis, klausyti tėvelių, padėti kitiems, kad Velykų rytui išaušus sveikintumėm atsikėlusį Išganytoją su geromis ir tyromis širdelėmis.

Kultūrinė Kronika

Dailiojo žodžio albumas

Juozas Prunskis

LITHUANIAN WRITERS IN THE WEST. An Anthology. Foreword by Michael Novak. Introduction by Rimvydas Šilbajoris. Edited by Alina Skrupske-
lienė. Prints by M. Giedrė Žumbakis. Lithuanian Library Press, Inc. and Loyola University Press, Chicago, Ill. 1979 m., 387 psl., kaina \$20.00.

Tai mūsų išeivijos kūrybos — dailiojo žodžio — albumas, pasigėrėtinai meniškai išleistas, tiesiog reprezentacinis mūsų tautos leidinys. Apima plačiai — net 66 autorius. Duodama 30-ties poetų parinkti eilėraščiai originaliame lietuvių tekste ir šalia — vertimai. Čia randami poetai: J. Aistis, V. Ališas, L. Andriekus, J. Vaičiūnienė, J. Baltušaitis, J. Blekaitis, V. Bogutaitė, K. Bradūnas, B. Brazdžionis, A. Gustaitis, A. Jasmantas, Kl. Jurgelionis, J. Kėkštas, F. Kirša, Alg. Mackus, J. Mekas, H. Nagys, Alf. Nyka-Niliūnas, H. Radauskas, D. Sadūnaitė, St. Santvaras, M. Saulaitytė, L. Sutema, Vla. Šlaitas, J. Švabaitė, Gr. Tulauskaitė, M. Vaitkus, T. Venclova, Pr. Visvydas, L. Žitkevičius.

Čia randami poetai: J. Aistis, V. Ališas, L. Andriekus, J. Vaičiūnienė, J. Baltušaitis, J. Blekaitis, V. Bogutaitė, K. Bradūnas, B. Brazdžionis, A. Gustaitis, A. Jasmantas, Kl. Jurgelionis, J. Kėkštas, F. Kirša, Alg. Mackus, J. Mekas, H. Nagys, Alf. Nyka-Niliūnas, H. Radauskas, D. Sadūnaitė, St. Santvaras, M. Saulaitytė, L. Sutema, Vla. Šlaitas, J. Švabaitė, Gr. Tulauskaitė, M. Vaitkus, T. Venclova, Pr. Visvydas, L. Žitkevičius.

Dramaturgų paimti keturi atstovai: A. Kairys su ištrauka Curriculum Vitae, A. Landsbergis — ištr. Pasakutinis piknikas, K. Ostauskas — Duobkasiai, A. Škėma — šv. Inga. Jei poetų duodami ir lietuviški tekstai, tai dramaturgų — tik ištraukų vertimai. Tas pats ir su prozos autoriais, kurių čia esama net 32: V. Alantas, K. Almenas, P. Andriušis, K. Barėnas, A. Baronas, E. Cinzas, L. Dovydenas, J. Gliuda, K. Grišaitytė, Č. Grincevičius, J. Jankus, P. Jurkus, M. Katiškis, J. Kaupas, J. Kra-

likauskas, V. Krėvė, A. Landsbergis, A. Lukšytė, N. Mazalaitė, I. Meras, P. Orintaitė, B. Pūkelevičiūtė, V. Ramonas, A. Rūta, J. Savickis, I. Šeinius, A. Škėma, J. Švaistas, A. Tulys, A. Vaičiulaitis, V. Volertas, St. Zobarskas.

Taigi, duodamas gana pilnas mūsų išeivijos dailiosios kūrybos skerspjūvis. Jeigu poeziją iš viso sunku išversti, jeigu draminių veikalų iškarpos sunkiau gali pavaizduoti pačio veikalo visumą, tai beletristikos ištraukos ir trumpos novelės bene bus skaitytojų daugiausia pasakančioji dalis, nors ir poezijos mėgėjai turės progos įsiskaityti ir susimąstyti.

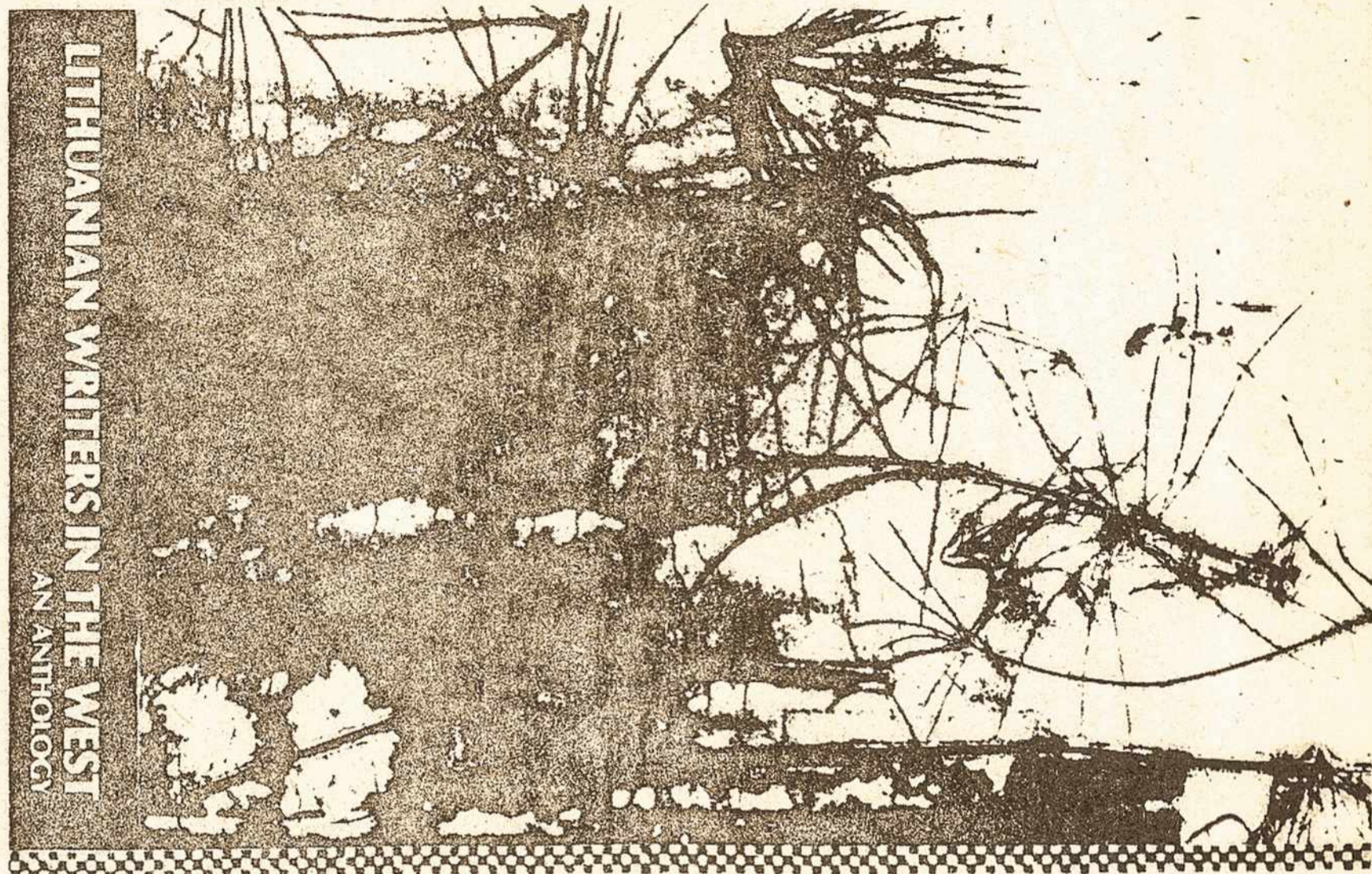
Duodama autoriaus nuotrauka, suglausta biografija ir paskiau vienas ar daugiau (poezijoje) kūrybos pavyzdžių. Nemažai pasidarbauta šios antologijos redaktorės — Alinos Skrupske-
lienės. Įvesdama mūsų autorių į šią knygą — albumą ji laikėsi didelio atsargumo ne vien parinkda-

ma kūrybą, bet ir sudėstydama pagal autorių vardų alfabėta, kad nei vienas nesijaustų toliau nustumtas. Jai pavyko sumobilizuoti didelį būrį vertėjų — net 30, įskaitant ir tuos, kurie vertimus buvo atlikę anksčiau. Miela įžiūrėti, kad redaktorei pasisekė įtraukti gražų būrį mūsų jauniausių studijų, jau baigusių universitetus, ar dar tebestudentaujančių, kurie parodė daug sugebėjimo atlikdami nelengvus dailiojo žodžio vertimus. Redaktorė, ruošdama šį leidinį, kaip įžangoje pasisako, turėjo tikslą supažindinti amerikiečius skaitytojus su lietuvių imigrantų kūrybos menu. Ir jai tai pavyko, ypač kad dar įstengė įvesti ir kitas vaizdines priemones: dramos kūrinių ištraukos papuoštos jų pastatymų nuotraukomis, o beletristinė dalis ornamentuota Giedrės Žumbakienės avangardine grafika.

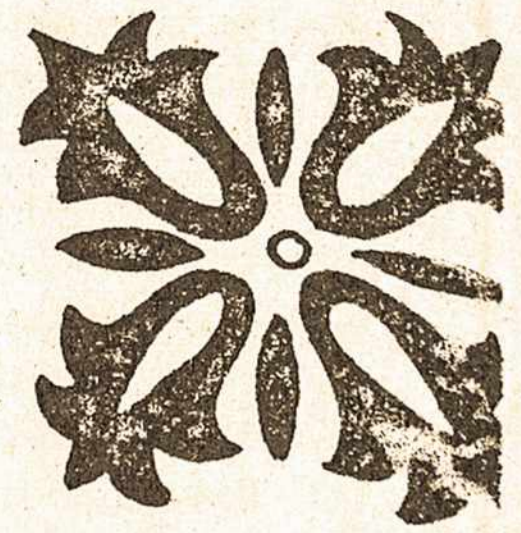
Daug patrauklumo įnešė meniškas viso leidinio apipavidalinimas, ką atliko du mūsų dailininkai: Petras

Aleksa ir Vincas Lukas, talkinant fotografinio skyriaus direktoriui Algimantui Keziui, S. J., šios leidyklos sumanytojui ir vadovui. Taigi visas leidinys yra ne vien dailiojo žodžio, bet ir meno albumas, kurį galima statyti į pasaulines parodas ir kurį negėda įvesti į aukščiausio rango bibliotekas. Būtų labai gerai, kad lietuviai pasistengtų šią knygą kuo gausiau padovanoti miestų, universitetų, kolegijų mokykloms. Vargiai ar kuri kita etninė grupė JAV-se įstengia tokius liuksusinius leidinius parūpinti. Neveltui Michael Novak, buvęs Harvardo ir Stanfordo, o dabar Syracuse universiteto profesorius, savo parašytoje įžangoje užsimena, kad šiuo leidiniu atliekamas didelis uždavinys savai tautai ir Amerikai, nes kūrėjai tai tautos antenos, pro kurias spinduliuoja žodis visam pasauliui. Prof. R. Šilbajoris savo įvade duoda labai suglausta lietuvių kūrybos apžvalgą, užsiminda-

(Tęs. 9 psl.)

LITHUANIAN WRITERS IN THE WEST AN ANTHOLOGY

EM PORTUGUES NR. 5(34)

Suplemento de

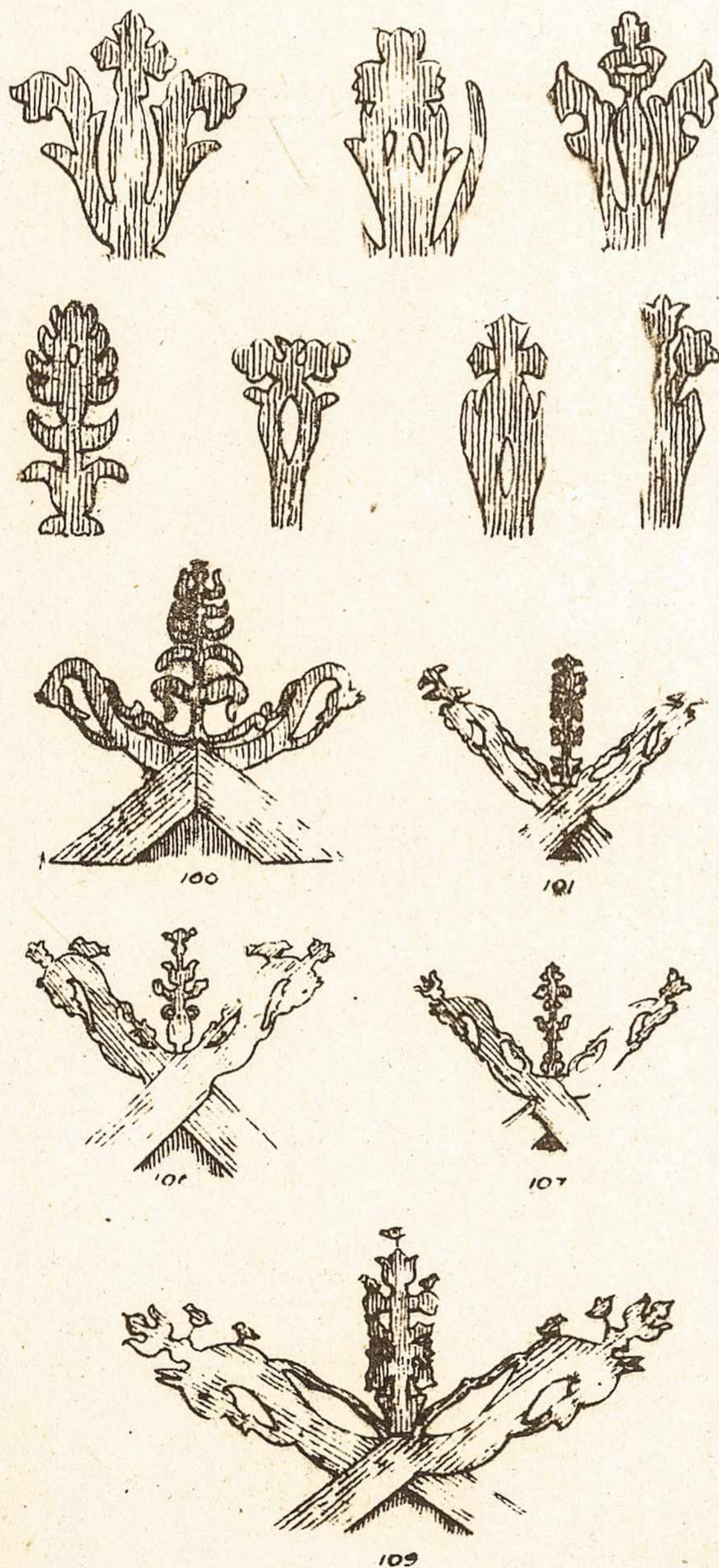
MUSU LIETUVA NR. 10 (1646) 1980 - III - 20

SOBREVIVENTES

PLANTAS ASSOCIADAS COM SIMBULOS CELESTES

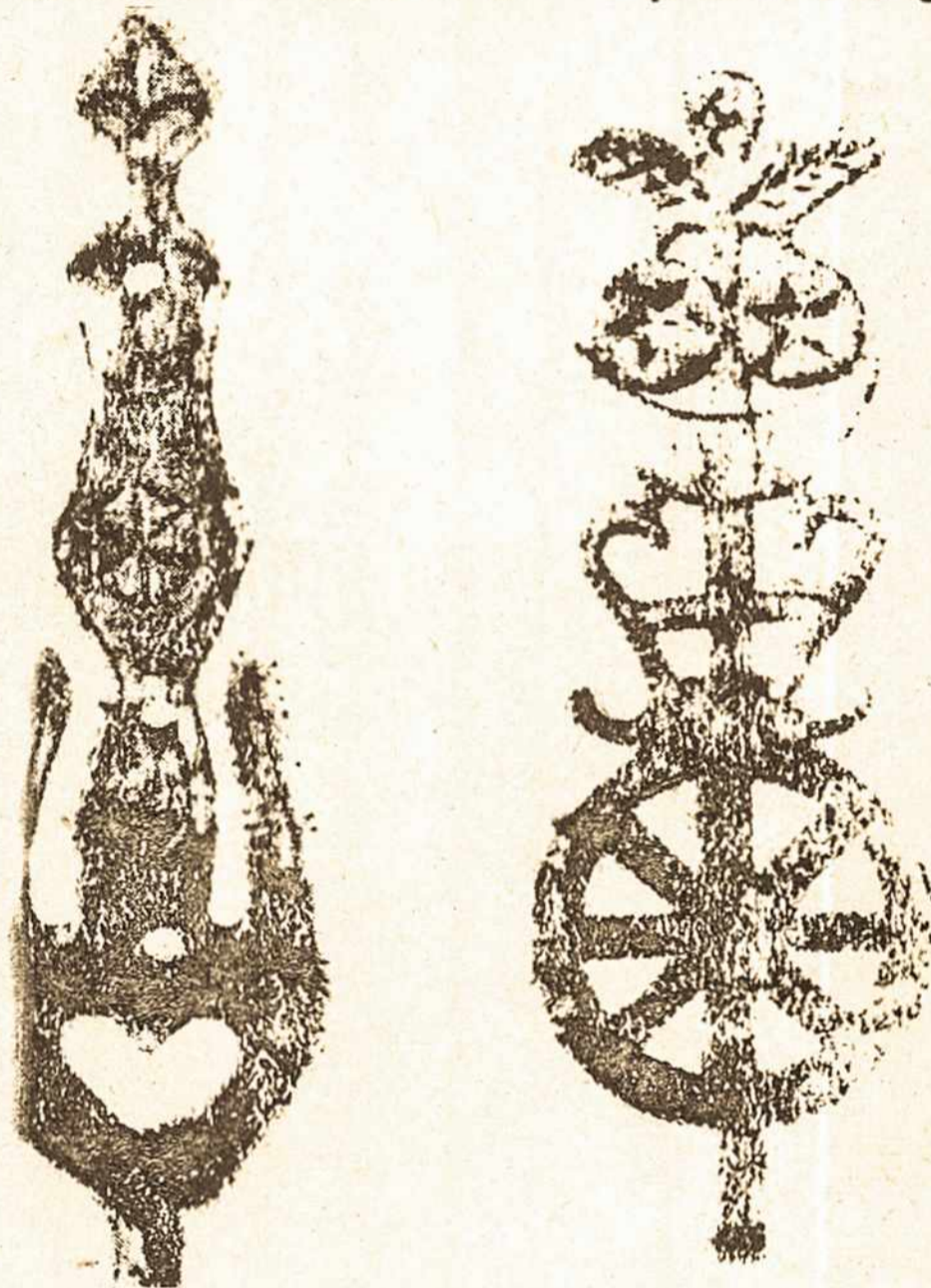
Uma planta brotante é fecunda. Parece discernir a fartura da terra. É sagrada; é a "árvore da vida". Os lituanos e os povos da Europa em geral representam a árvore da vida junto com perfis de gêmeos como guardiães ou cabeças de animais masculinos como por exemplo cervos, bodes, touros, garanhões, cisnes. A árvore da vida se encontra também cercada de solzinhos, estrelas, margaridas ou círculos; ou um pássaro se encontra pousado nela (Figs. 88 a 113). Nas canções folclóricas encontramos plantas com botões de ouro e prata e aquele constante oráculo do destino humano, o cuco, se encontra pousado no topo da árvore:

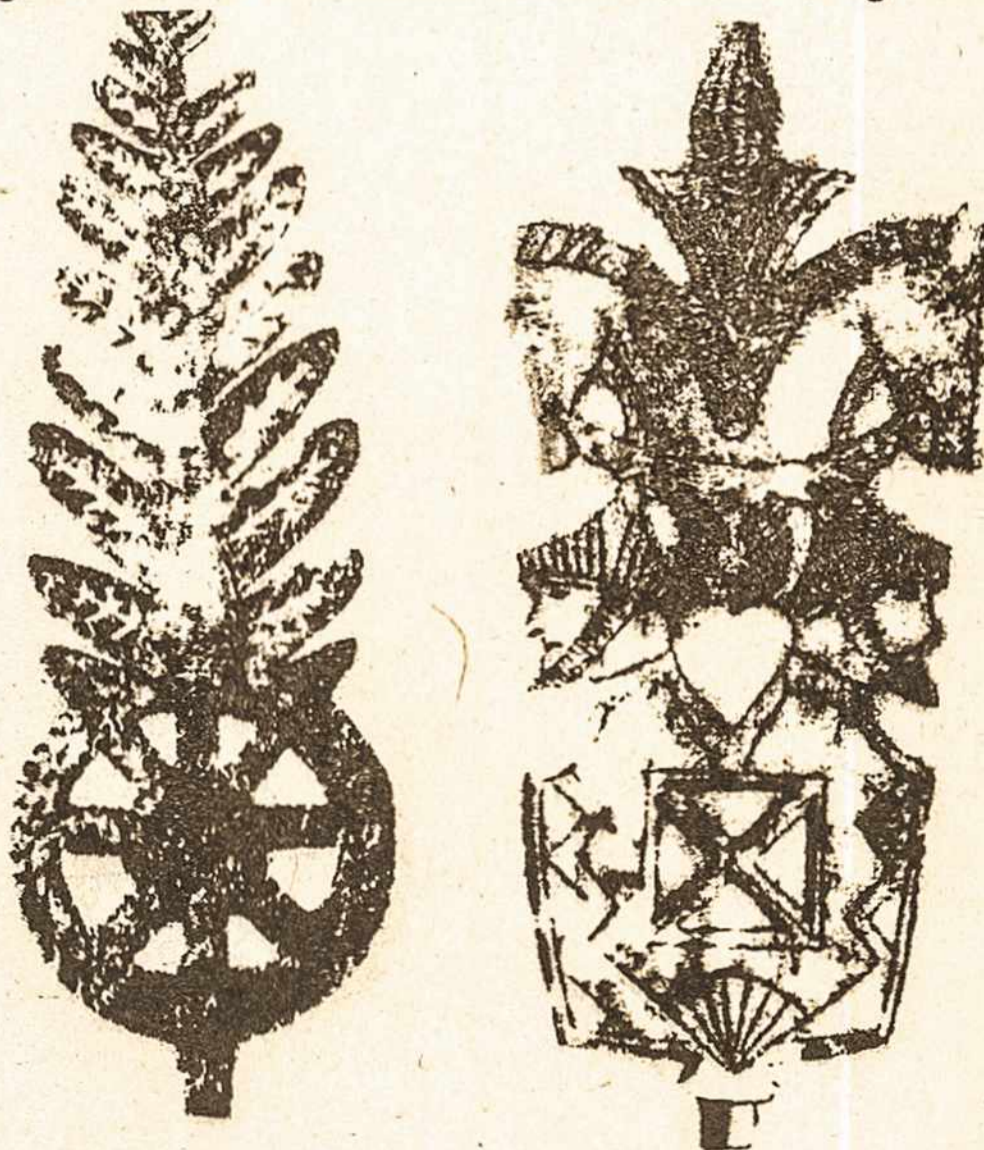
Kožnoj šakaitėi
Aukso spurgaitė
Ant viršunėlės
Rymi gegutė

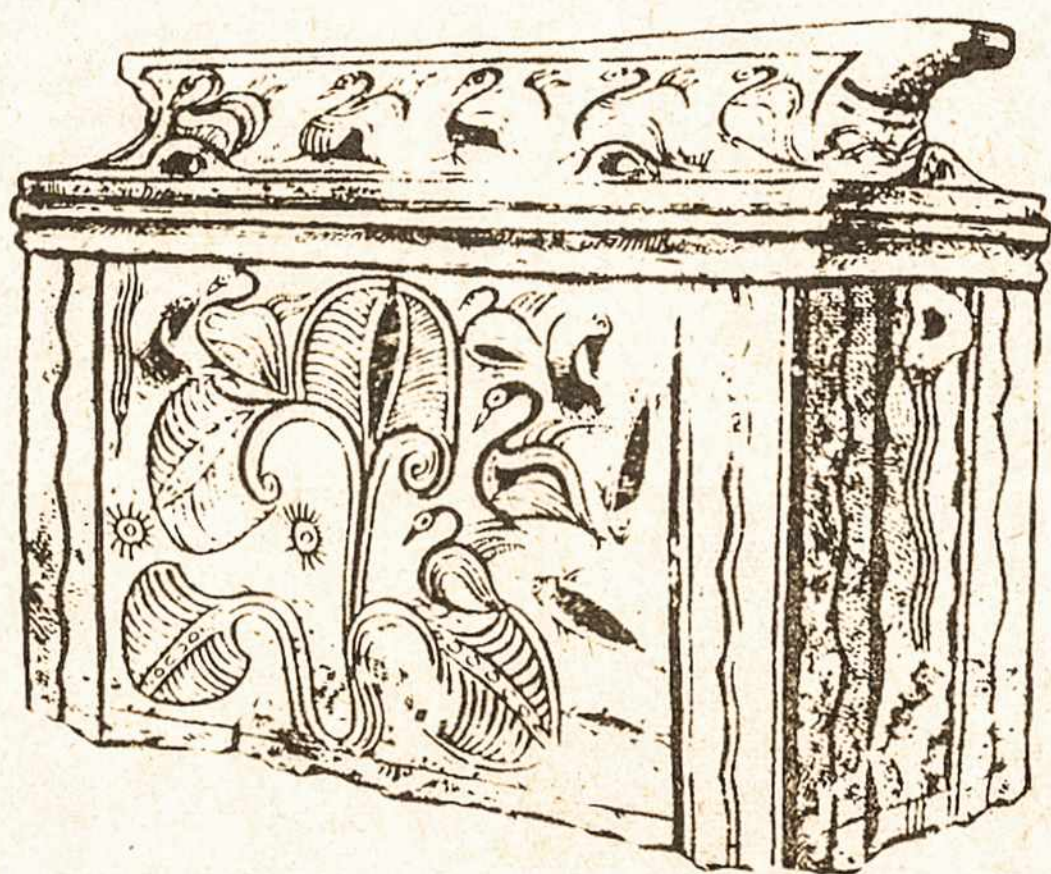
Em cada raminho
Botão douradinho
No raminho de cima
Um cuco a cismar

A associação na arte de motivos de planta e figuras da deusa-mãe com os símbolos da divindade do céu tem suas raízes já na pré-história da Europa e Ásia. Os desenhos primitivos de pinheiro encontram-se geralmente rodeados de pontos, círculos, rodas, sóis, suásticas e cobras. Nos desenhos gravados em rocha, na Escandinávia, podemos discernir pinheiros associados com pássaros (Fig. 114).

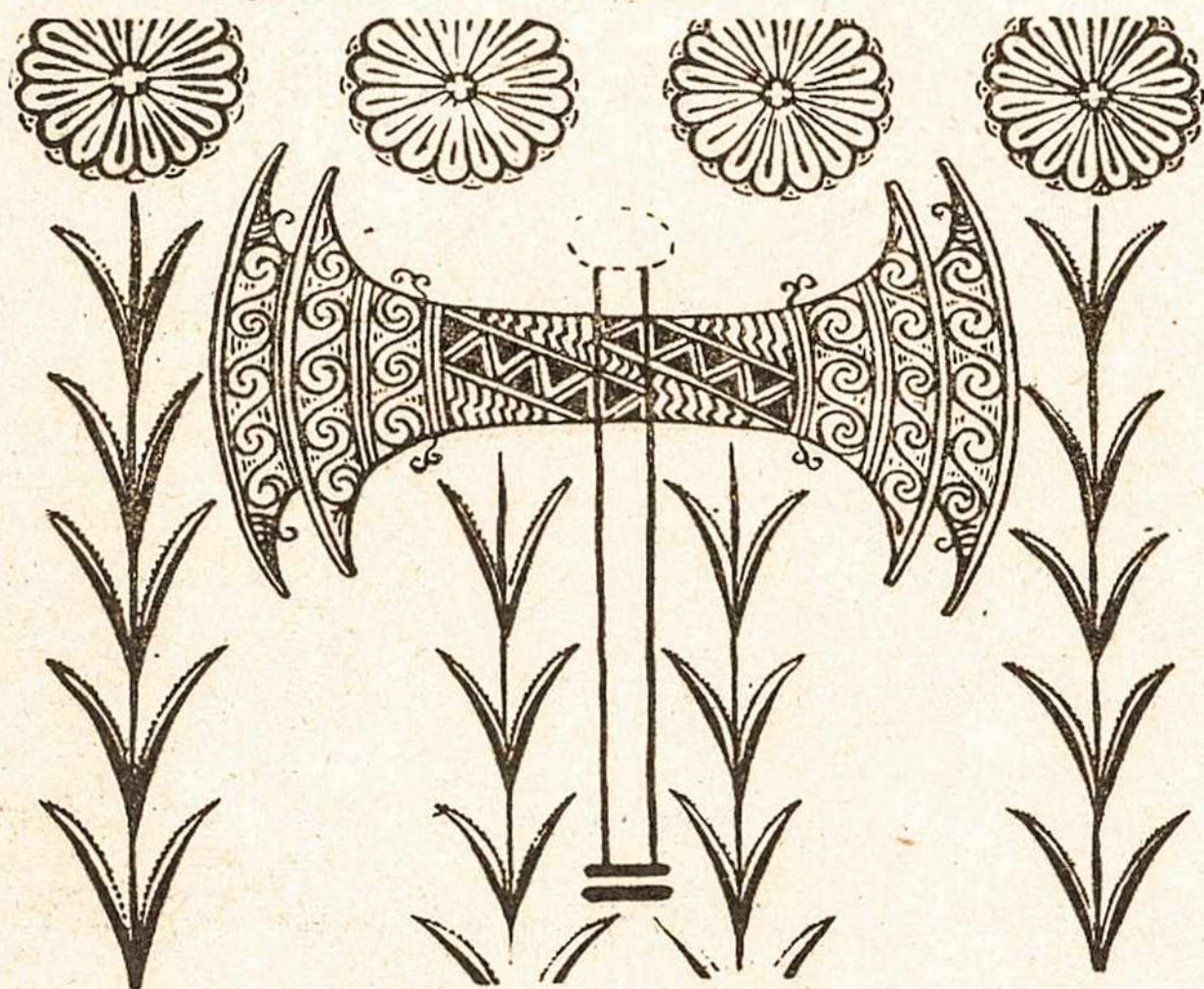

Nas navalhas de bronze encontradas na Europa setentrional, datando do último período da Era de Bronze, a árvore da vida se encontra muitas vezes acompanhada de figuras humanas masculinas, cavalos estilizados, cisnes, serpentes, pássaros, imagens do sol e círculos concêntricos (Fig. 115). Na

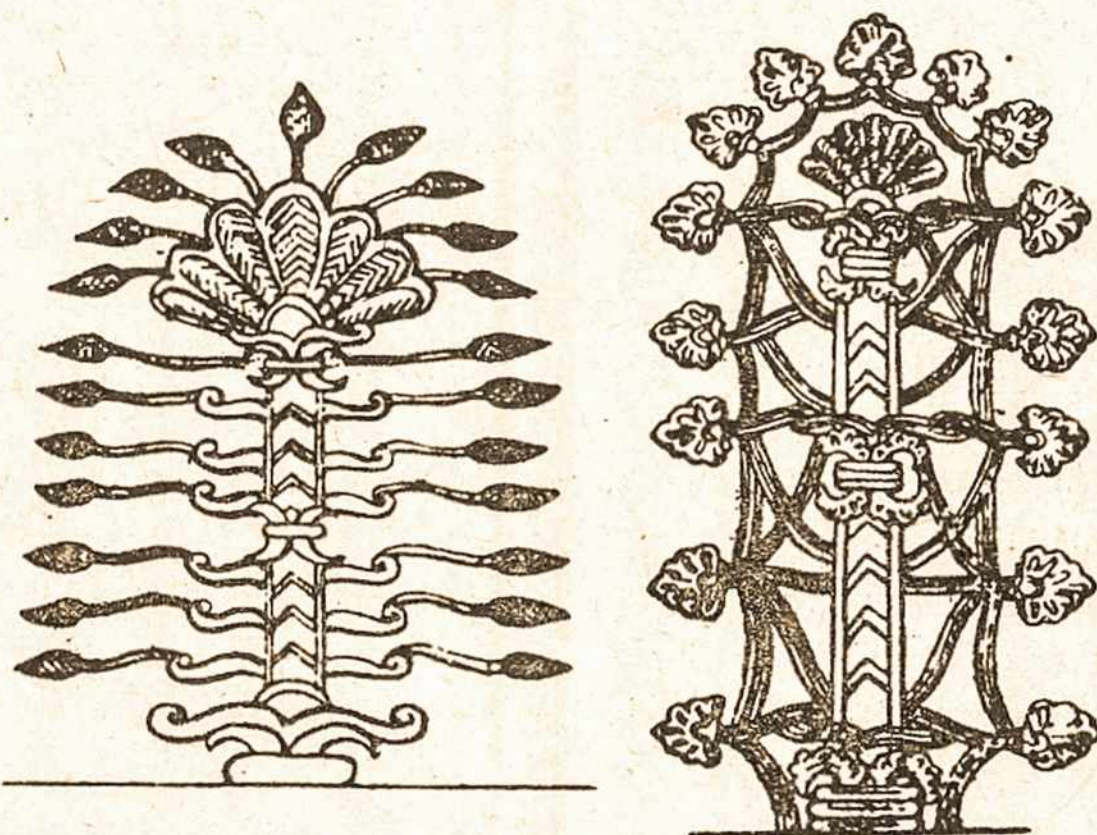

arte dos Villanovenses na Itália, e de Hallstatt, na Europa Central, dos séculos 8 a 6 A.C., encontramos o chamado "grupo heráldico": uma deusa cercada de animais masculinos ou pássaros, na sua maioria — pares de figuras gêmeas. Na arte de Creta e de Micenas, especialmente do último período Minoano (segunda metade do segundo milênio a.c.) encontramos dois bodes, touros ou pássaros junto de uma planta ou deusa-mãe.

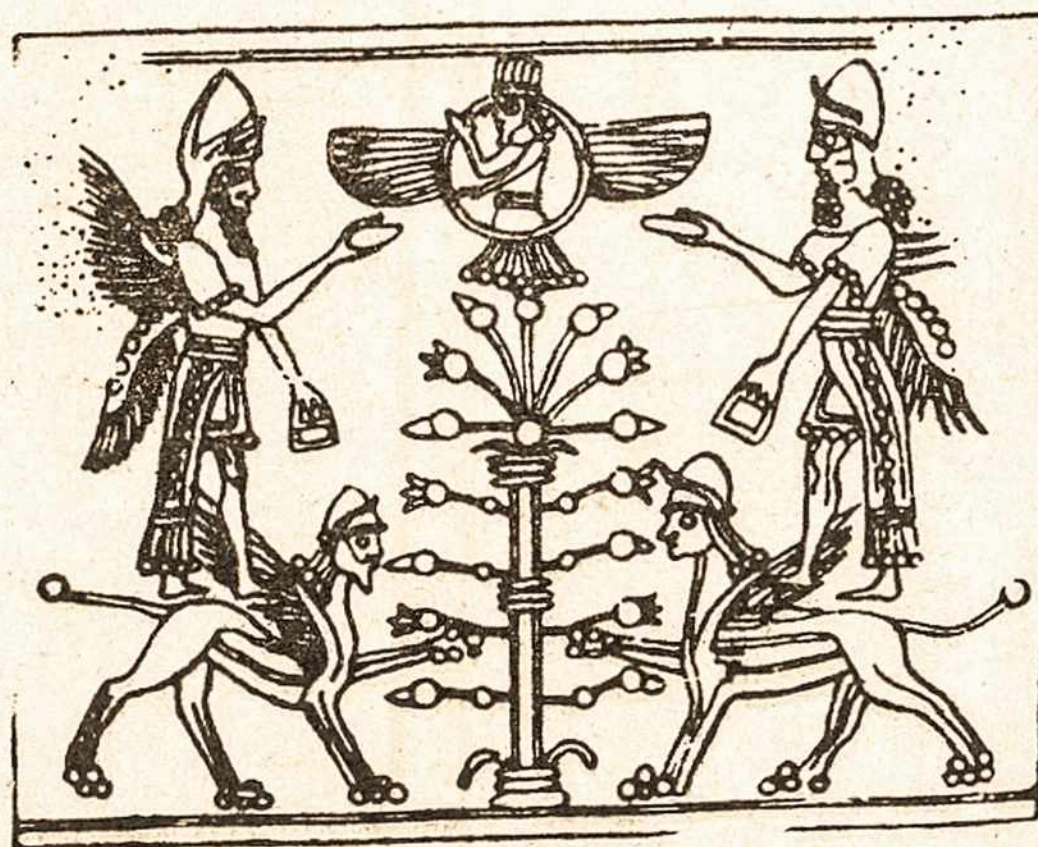

Rosetas e um par de machados abençoam as flores em crescimento (Fig. 118). Na arte do antigo Egito podemos observar desenhos de botões encimados por rosetas. Muitas vezes uma roda, roseta ou solzinho aparecem retratados na haste do

Combinacoes de símbolos semelhantes ou idênticas são encontradas na arte folclórica tuana, como podemos ver nas Figs. 88, 89, 95 e 97 e outras. Símbolos de natureza análoga são também encontrados nos monumentos de arte do Império Hitita. A figura 120 reproduz a árvore da vida guardada por dois bodes, trata-se de um baixo relevo do portão de entrada do palácio de Senshu li. Na arte do Oriente Médio, principalmente da região da Mesopotâmia, a árvore da vida é um dos temas mais largamente difundidos. Nos cilindros caldeus, ela aparece como uma haste encimada por uma bifurcação ou um crescente, ou ela se transforma em palma, romã, cipreste, parreira, etc. Nos períodos posteriores, as árvores se tornaram mais complexas. Nos baixos-relevos dos assírios a haste se desdobra em palma. Dos lados aparecem ramos em disposição simétrica, terminando em

frutos cônicos ou folhas em forma de leque (Figs. 121 e 122). Acima da árvore misteriosa aparece suspenso o círculo alado, que personifica a divindade suprema, e quase sempre entre duas figuras uma em frente da outra, que são sacerdotes ou reis, leões, bodes, esfinges, grifos, unicórnios, touros alados, homens ou gênios com cabeça de águia e assim por diante (Figs. 123).

"A FORÇA DA NAÇÃO ESTÁ NA UNIÃO"

A sentença acima, escrita em pura língua lituana estava reproduzida numa faixa que abrangia toda a largura do palco do auditório do salão de festas do Colégio São Miguel Arcanjo, de Vila Zelina, ali colocada na tarde de domingo, dia 24.

F o m o s convidados; pois, já estamos ligados à comunidade lituana daquele bairro através da homenagem que tributamos a esse povo, publicando parte da sua história neste jornal, cuja publicação nos credenciou como amigos dos lituanos e da sua longínqua pátria. Representamos inclusive, a **Gazeta de Vila Prudente** nessas festividades.

Estivemos à Missa na Igreja São José de Vila Zelina por volta das 15 horas. Gostamos do ritual e da liturgia, muito embora, igual às demais missas do Rito Católico Universal, temos que confessar, não entendemos uma única palavra, pois ela foi rezada inteiramente em lituano.

Chamou-nos a atenção, logo na entrada, o respeito e a veneração à bandeira brasileira, colocada certinha à direita da bandeira lituana.

Terminada a missa, fomos ao Colégio São Miguel Arcanjo, eu e minha

esposa, local onde prosseguiria os festejos em homenagem à Festa Nacional Lituana.

Ao adentrar aquele Colégio, verificamos estar colocada em ponto estratégico uma grande faixa, na qual se saudavam conhecidos próceres que militam ou ocupam posições de destaque no cenário político partidário e governamental do nosso Estado.

O salão regorgitava de pessoas, o loiro, os olhos azuis, tez claras predominavam, eram os lituanos, era a sua festa. Crianças, jovens, homens maduros e velhas matronas abrilhantavam a festa. Sentíamos-nos como "nhambú em festa de tãtú", sozinhos, eu e minha esposa em terra estranha. Estávamos num deserto, apenas com os nossos nobres pensamentos, portanto, estávamos em boa companhia, conosco próprios isolados pelo idioma.

Falavam, comentavam, riam uns, outros ainda mais circunspectos. Os padres que ministraram o ofício religioso também estavam lá, conversavam animadamente com os seus paroquianos; tudo em lituano. Mas, eis que a cerimônia vai começar:

Posta-se o Coral da

Comunidade Lituana sob a batuta do Maestro V. Tatarunas. Com os portabandeiras dão entrada os pavilhões do Brasil e da Lituânia. Uma linda jovem, de origem báltica naturalmente, fala algumas palavras em lituano e logo após, um rapaz, em português, pede para que todos fiquem de pé. Vamos ouvir música, quem ouve música ouve a voz dos anjos, assim a nossa solidão ficará imediatamente povoada.

Nos primeiros acordes percebemos que se estava executando o Hino Nacional Brasileiro. O Coral esmerou-se em cantá-lo do princípio ao fim: com profundo respeito toda a assistência reverenciou e cantou o "Ouviram do Ipiranga às margens plácidas". Foi a abertura do programa dessa brilhante festa.

Houve saudações do presidente da Comunidade Lituana Brasileira; do presidente do Conselho dessa mesma Sociedade, sr. Algirdas Sliesoraitis que historiou a Lituânia, falando em português. Um deputado estadual presente, representando os demais políticos saudados, que não compareceram, também fez uso da palavra e por fim o sociólogo Vaclovas Kleiza, da

Comunidade Mundial Lituana, sediada nos Estados Unidos, discursou em lituano, fazendo a seguir entrega de uma medalha ao seu colega do Brasil, sr. João Tatarunas.

Na segunda parte, mais uma vez o Conjunto Coral cantou com muito sentimento e harmonia "Oração à Pátria", Minha Lituânia e, Longe, bem longe, de autores lituanos. Com muito requinte e estilo salientou-se o Maestro V. Tatarunas e ao piano o Maestro Girdauskas.

O conjunto de danças folclóricas "Rutelé" também se exibiu o mesmo acontecendo com o conjunto "Nemunas" que nos proporcionaram um espetáculo de rara beleza. A direção foi de Cláudio Butkus para o Rutelé e Silvia Bendoraitis Machado para o "Nemunas". Esses conjuntos estão fadados a grandes sucessos, pois se apresentam muito bem, vale a pena vê-los. O Coral Jovem Volungê também se exibiu sob a direção da Maestrina Cristina Valavicius.

T o d o s foram muito aplaudidos, encerrando-se essa belíssima festa com a execução do Hino Nacional da Lituânia.

João Sartorello

CURSO AUDIOVISUAL

**DO IDIOMA LITUANO
 POR CORRESPONDÊNCIA**

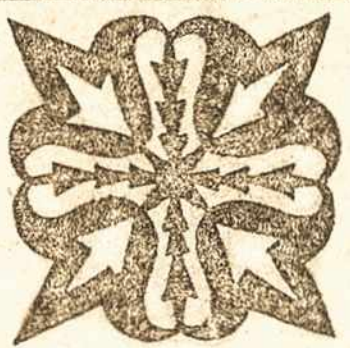
Facilidade de aprendizado – Acompanha fitas cassettes

Para maiores informações

Caixa Postal 4421
 01000 São Paulo SP

Fone 273-0338

Rua Juatindiba, 28
 03124 São Paulo, SP

KRISTIJONAS
DONELAITIS

METAI

Rods", tarė Slunkiūs, „vėl bėnsyk su padėjimu dievo
 Išmiegot ir sąnarius atgaivinti galėjom.
 Ak! kiek syk aš, rūpesčių visų neminėdams.
 Ištisas ir užklots krankiau pas kakalį šiltą.
 Ak! kad būt ilgiaus žiema pas mus pasilikus.
 Ir kad vis miegot mums būtų sviete paskirta!
 Ogi dabar, žėlėk dieve! jau vasara randas
 Ir darbų naštas nusitvert vėl ragina rengtis.
 Ak! man ašaros į akis jau pradeda trauktis:
 O mano motė (žinot juk, koks moterų būdas)
 Vis susiraukus ir, rankas gražydama, verkia.
 Aš, vaitodams vis ir tokią bėdą matydams,
 „Ak, močiute“, tariu, „bėnsyk ir verkusi liaukis:
 Juk dar čėso yr, ir mes atliksime darbus.
 Žinom juk, kad ratas sens, pamaži besisukdams,
 Tą daug syk apgauna, kurs vis ritasi šokdams:
 O kiek syk sutrūksta jis, permier besisukdams!
 Kuinas taipojau ramboks, vis žingine žergdams,
 Kartais dar toliaus uždėtą nuneša naštą.
 Kaip tūls žirgs, durnuodams ir piestu šokinėdams,
 O kiek sykių dar iškadą sau pasidaro!“

Rašo JONAS BUTKUS, 15-metis, iš V. Alpinos. Jis yra vienintelis iš keturių jaunučių keliauninkų, kalbantis ir rašantis lietuviškai. Jam ir jo šeimai – pagrimas, o kitiems padrasinimas gi-
lintis savo tėvelių kalboje.

Kad ir kiek pavėluotai, pagal pažadą, tesiamė "Penkiu dienu kelionės" ap-
rašyma.

"ML" redakcija.

NEUŽMIRŠTAMA KELIONĖ

Keliauti smagu. Jaunimas mėgsta keliauti. Kas keliauja daug ko naujo pamato ir išmoksta.

1980 metų sausio 11–15 dienomis mes šešiese daug apkeliavom. Padarėm apie 800 km kelionę. Aplankėm 12 saleziečių veiklos centrų.

Kun. Petras Urbaitis kelionei vadovavo. Leonas Kazokas vairavo. O mes keturiese – Stasys Rinkevičius, Jonas Grigucevičius, Mauras Cesaris Sabonas ir aš, linksmi keliavom.

Mūsų 1961 metų Volkswagenas mus tempė gerai. Tačiau dėl svorio ir se-
numo padangos nukentėjo – keturis kar-
tus sprogo.

Mums vistiek viskas gerai išėjo. Dvi naujas padangas nusipirkome, o kitas su-
taisėm pakeitimui. Nuotykiškai kelionę
padaro dar įdomesnę ir neužmirštamą.

Esame dėkingi Šv. Antano salezie-
čių klebonui už mums iškeltą "Vynuog-
gių šventę", Jundiai mieste.

"Cidade dos meninos", prie Jundiai,
mus pirmąją naktį pernakydino. Ten
žaidėme, maudėmės, matėm filmą ir tu-
rėjom gražias su kitais berniukais – pa-
maldas.

Pietavome kelionės draugo – Mauro
šeimoje. Atrodė, kad buvome tos vienos
pačios šeimos vaikai.

Atvykę į S.Paulį, aplankėm V. Anasta-
cio lietuvių kultūros rūmus. Po to, sku-
binom aplankyti man jau pažįstamą sale-
ziečių Teologatą, Lapoje.

Po to, buvo įspūdinga lankytis mil-
žiniškose saleziečių mokyklose – Šv.
Jėzaus Širdies Gimnazijoje, Institute
Dom Bosco ir Šv. Agnetes Kolegijoje.
Našlaitis Jonas Grigucevičius, iš Itapevi,
buvo priimtas į Dom Bosco technikos
institutą.

Iš Bom Retiro vykom į Moóką. Sus-
tojom aplankyti "Dom Bosco Editorial"
Toje spaustuvėje dirba 500 profesionalai
Ten yra dar ir mokykla ir parapijos baž-
nyčia.

LAVRINHAS - saleziečių šventovėje Petro Perkumo vitražas

Mano draugams buvo įdomu susipa-
žinti su Šv. Kazimiero, lietuvių salezie-
čių parapijos centru. Kaip kitur, taip ir
čia, gražiai priėmė ir pavaišino. Čia ir per-
nakvojome.

ANTROJI KELIONĖS DALIS

Ant rytojaus prasidėjo antroji, il-
goji kelionės dalis. Laimingai pribuvom
į Pindamonhangabą – pietums. Ten ra-
dome apie 50 jaunuolių norinčių būti
saleziečiais.

Po pietų pasiekėm Campos do Jor-
dão, kur Vila Dom Bosco mus priėmė
ir pernakydino.

Turėjome stebėtinai gražias sek-
madienio mišias su kitais jaunuoliais,
ten atostogaujančiais.

Po gerų pietų ir iškilmingų išleistu-
vių išvykom į Lavrinhas, kur matėme
Petro Perkumo vitražą. Daug lietuvių
nori pamatyti tą vitražą.

Lavrinhas praleidome ketvirtą ir
paskutinę kelionės naktį.

Po tvirtų pusryčių pradėjom sun-
kiausią kelionės dieną. Aplankėm Cru-
zeiro saleziečių mokyklą, parapiją. Lo-
renos mieste yra kelios saleziečių mo-
kyklos; yra ir du fakultetai.

Kelionės prasmingam užbaigimui
– turėjom padėkos Mišias Aparecidos
tautinėje Šventėje. Čia meldėmės už
Lietuvą ir už dvasinius pašaukimus tarp
lietuvių, išivijoje.

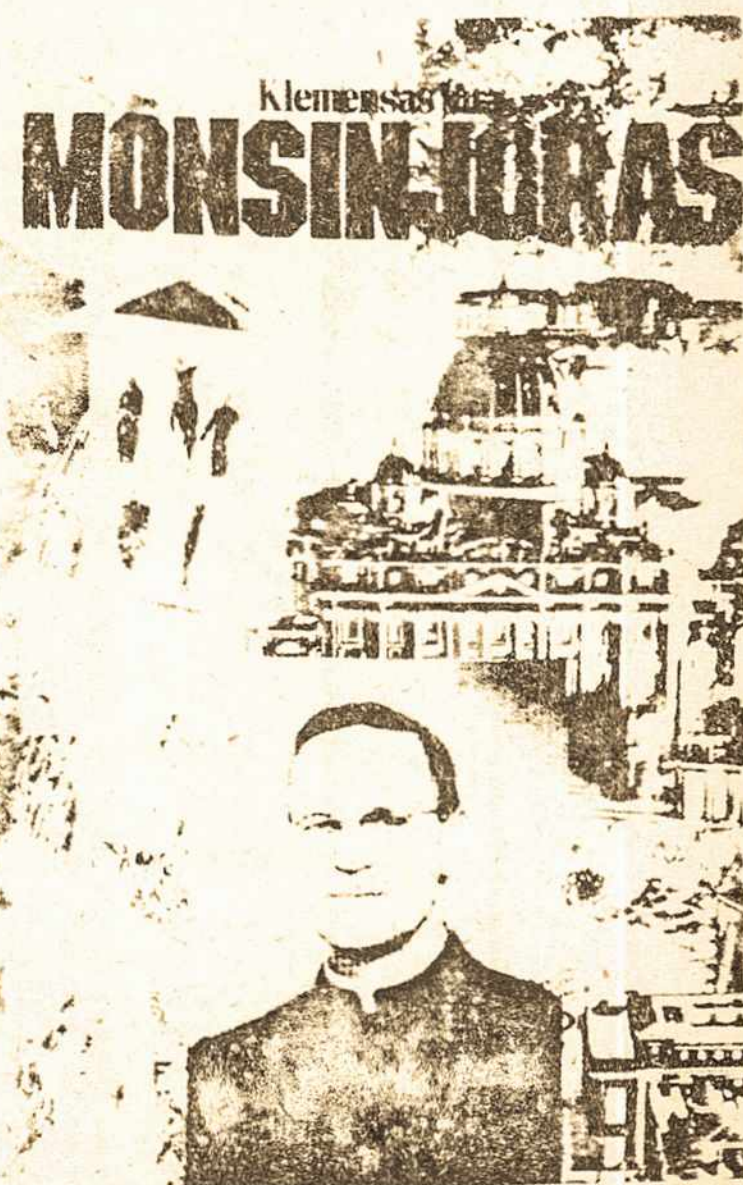
Kas mus kitaip nustebino – tai su-
sipažinimas su São José dos Campos
saleziečių Oratorija ir ten laikomoms
švento kunigo – Padre Rudolfo Komo-
rek – relikvijomis.

Skubėjom namo. Sugrįžę į S.Paulį
vakarieniavom Kiniečių restorane.

Išsiskirimas buvo skaudus. Kai kan-
net ašaros akyse pasirodė.

Saleziečių šeimyniškas gyvenimas
linksmumas, vaišingumas mus visur su-
žavėjo. Kaip būtų gera, kad ir kitais me-
tais turėtume tokią, pamokinančią neu-
žmirštamą kelionę.

Jonas Butkus.

Knygą galima gauti ML redakcijoje.
Kaina Cr\$ 500,00.

ALIANÇA IMÓVEIS

yra visuomet pasiruošusi patarnauti lietuviškajai kolonijai
nekilnojamo turto – nuomos – pardavimo – dokumentų
legalizacijos ir kituose administracijos reikaluose.

Av. Zelina, 500 – Tel. 272.86.21 – Vila Zelina

JUOZAS GRISMANAUSKAS

TOLIMIEJI KVAADRATAI

PABAIGA

(Tesinys iš praeito numerio)

Jau brėško. Tariamės su Lionginu. Iš stiebo buvome išjungę šviesą, palikome tiktai mašinų skyriuje ir prie kompasu.

— Duokim, gal, tegu žiūri vienas į kita, ir linksminasi, — sutariame ir jų kajutėje įjungiamo.

Tik, galvoju, jie kažkaip ten perdaug ramiai sėdi, ar tik neplanuoja ko?

Ir staiga: žybt, žybt! Mašinų skyriuje lempos, matau, užgeso. Tai velniai beragiai, manau, būk tu geras ruskiui.

Lionginas prie vairo pastebėjo, kad lemputė prie kompasu sumirksėjo. Jis staigiai išjungė šviesą iš jų kajutės. Taip jis ir išgelbėjo, laimei, kompasu apšvietimą. Visos kitos šviesos perdegė. Jie ten, matyt, kaip nors sukombinavo trumpą sujungimą, manė, kad, perdegus šviesai, nematysime, kaip plaukti.

Tamsoka. Girdžiu, kad mašinos balsas keičiasi. Juntu, kad reikia tepalo. Nueinu nuo langų tyliai, kaip šešėlis, kad nepajustu, jog esu pasitraukęs ir kad vėl nepradėtų lišti laukan.

Paduodu tepalo. Grižtu. Nagi, mechanikas jau bemėginas žiūrėti per laiptus.

— Miegok, — sakau, — kai reikės, pažadinsiu, — jis pasikeikia ir pasišalina.

Aprimo visiškai. Matyt, išsėmė jėgas. Tik, staiga, vėl girdžiu, kažkokis cikšėjimas. Jau tie vėl ką nors kombinuoja, manau, ir išjungiu visus laidus iš radijo kabinos.

Pirma valanda nakties. Kaip prabėgo tas laikas nuo vakar dienos pusės penkių — vėl galvoju. Ir kiek dar praeis. Kažkaip darosi nekantaru, noris jau greičiau būti krante, nebematyti šito vergijos laivo, nejausti, kad turiu budėti, klausytis kiekvieno krebštelėjimo iš apačios. Juk vistiek dar nežinome, kaip baigsis. Visokios mintys lenda.

O laivas plaukia sau ramiai. Bet jau taip greitai, kiek tik gali. Staiga, matome, iš priešakio — laivas! Neria stačiai į mus. Nutirpstame. "Gaudio!" — pirma mintis. Laivas plaukia su šviesom, mes be. Bet štai, ir už horizonto išslenka kitas, ir dar kitas, keli, aišku, žvejai. Mes sakome, kad pasuksime truputį į šoną. Geriau jau tegu nesikryžiuoja keliai. Ir vėl skučiamės tolyn.

Ir vėl trimituoja iš apačios. Iš tikrųjų, toje tyloje, atrodo, jie taip rėkia, kad kiti laivai gali juos išgirsti. Taip ir norėtusi įgrūsti gerklen kokią menkę.

— Ar ilgai jūs čia dar plauksite? — tai šaša šaukia. — Duokit mums valtį, mes plauksime sau, o jūs su laivu eikite sau po velnių!

— Valties negausite, — sakome. — Po keturių valandų mums jau neberekės jūsų laivo, tai jūs galėsite eiti su juo po velnių.

Vėl tylu.

Dabar mechanikas sunerimsta. Girdi, jis tik nori pasižiūrėti, kur esame. Bet aš tiktai su-

trepsiu viršuje, ir jis, kaip pelė, bėga atgal. Pro bures ir tinklus skverbiasi dūmai. Rūko apačioje.

Bet, štai, žiūrėk, po tam tikro laiko, kaip velniukas iš raisto — išdygsta Miša ant laiptų. Tačiau Palauskas, kad suriks iš visų plaučių:

— O ko tau! Žiūrėk!

— Čto tam — žiūrėk. Ja pasmotriu i ujudu, — sako tas, išsėdęs, ir sugrižta į apačią.

Taip, kaip kokie potvyniai ir atoslūgiai — su tais mūsų ruseliais, bet jau baisia įkyrėjo. O, štai, ir vėl pamatome šviesulį — laivas. Toli, su kaminu, atrodo. Lionginas žiūri per žiūronus, bet jie tokie jau netikę, neką priartina. Tiktai, atrodo, kad plaukia tiesiai į mus.

Vėl mūsų kojos linksta. Bet, kaip bus, taip. Nutariame iš kurso nesukti. Greitai pamatome, kad nė mes jam rūpime, nė ką. Tas laivas sau plaukia savo keliu, ir mes traukiame savuoju.

Aušta. Staiga priešais mus baisia didelis laivas. Su raudona šviesa. Bet ji labai aukštai.

— Koks čia kerėpla, — sako Lionginas, ir aš sakau:

— Ar tik ne iš baimės mes jį matome — kaip pinigų kasant velniai, taip ir jie čia mus gąsdina, aš net akis prasitrinu.

Dėl viso ko pasukame iš kurso į dešinę. Ir vėl šveičiamės tolyn. Per tą laiką aš nulupu nuo šono lentas, ir rusišką ir lietuvišką "Samum". Bet nemetu, paguldau ant denio. Laivas plaukia. Lionginas nusileido pas mašinas. Grižta tepalotomis rankomis, ieško skuduro nusišluostyti. Ir čia pasimaišo laivo raudonoji vėliava, kurią buvome nutraukę nuo stiebo. Nusišluosto rankas ir vėl meta atgal.

— Vandenin! — sakau, ir abudu juokiamės.

— Teisybė, — ir sviedžiam į jūrą skarmalą, kurio spalvą mums amžiams rusai padarė nepakenčiamą. Jau taip esame įsitikinę ir nusiraminę, kad mes ją galime išmesti, kad ji neberekalinga jokiai reklamai — ir staiga — siaubas nukrėtė: du laivai! Vienas iš vienos, kitas iš kitos pusės.

— Supa, — sakome, baigta su mumis. Aišku, rusai. Pirma vienas iš užpakalio atsilikio, bet dabar tie du iš priekio, tai jau riesta.

(bus daugiau)

DAILIOJO ŽODŽIO ALBUMAS

mas apie šį leidinį ir apskritai apie lietuvių kūrybą — kaip apie testamentą, literatūros keliu paliekant išei- vijos palikimą būsimosiems kartoms.

Ši knyga tai reprezentacinis mūsų literatūros leidinys, su kuriuo kiekvienas lietuvis turi susipažinti ir kuo plačiau angliškai skaitančiai kitatautčius supažindinti.

• LITHUANIAN WRITERS IN THE WEST. An Anthology. Foreword by Michael Novak. Introduction by Rimvydas Šilbajoris. Edited by ALINA SKRUPS-

KELIS. Prints by M. Giedrė Zumbakis. Lithuanian Library Press, Inc. and Loyola University Press, Chicago, Illinois, 1979. of Congress Catalog Card Number 79-83800. ISBN 0-932042-05-8. Published by Lithuanian Library Press, Inc., 3001 West 59th Street, Chicago, IL 60629, USA and Loyola University Press, 3441 North Ashland Ave., Chicago, IL 60657, USA. First printing 1,400 copies. Printed by Morkūnas Press, Chicago. Bound by Zonne Bookbinders, Inc., Chicago. Art Directors: Petras Aleksa, Vincas Lukas. Director of Photography Algimantas Kezys, S.J. Technical Editor — Petras Aleksa. Assistant Editor — Henrieta Vepštas. Proofreader — Algis Avižienis. — DIRVA

SKAITYTOMI RAŠO...

CLEVELAND,
1980 m ŠV KAZIMIERAS

Gerbiami, malonūs M. Lietuvos Redakto-
toriai,

Šiandien gavau Jūsų laikraščio va-
sario 28 dienos numerį ir išsižiojau. Vi-
sas pirmas puslapis, ir priedo dar sep-
tintame, skirtas vargšui kidykėliui paš-
lovinti. Mandagus žmogus mažių ma-
žiausiai turėtų už tai bent padėkoti. Dar
geresnė padėka būtų pridėti šimtinukę
doleriukų. Deja, aš vienuolis, nė šimto
centų savo neturiu. Tai pasitenkinkite
mano nuoširdžia padėka ir malda.

Pasitaiko, jog ir stiklo šukelė kur
nors laukuose taip blizga, žvilga, tartum
deimantas saulės spindulius mėtytų, kai
j tą šukelę atsimuša saulės spinduliai.
Tik arti priėjęs, iš kito kampo pažiūrė-
jęs, pamatai, jog tai tiktai stiklo šukė.
Taip ir su manim atsitiko. Geri draugai,
iš tolo žiūrėdami, prisigalvojo visokių
deimančiukų ir man juos prisagstė. Ar
jie nežinojo, ar tik nudavė nežiną, jog
tie deimančiukai tai tik stiklo šukelės.
O jei žiba, tai tik kad Dievo malonė j
juos atsimuša, ne kidykėlio spinduliai,
nei jo nuopelnai. Jis yra tik "dulkė ir
neilgai trukus j dulkę pavirs", jo nė žy-
mės šioje žemėlėje nebeliks.

Ta pačia proga dėkoju visiems, ku-
rie prisimena mano mylimą a. a. Joną
Bružiką. Laiks nuo laiko vis regiu M.
Lietuvoje skelbimą, kad už jį bus auko-
jama mišių auka. Ačiū.

Sveikinimai visam Jūsų štabui, ben-
dradarbiams ir visiems, kurie peržen-
gia Jūsų namų slenkstį ir gal dar mane
prisimena.

Jūsų Kristuje,
Kun. Jonas Kudykas.

JUOZAS LAUČKA, naujasis
Ateitininkų Federacijos Vadas at-
siuntė laišką. Sveikina visu Brazi-
lijos ateitininkus ir žada atsiųsti
vadovą Jubiliejinei stovyklai.

Dra. HELGA HERING

MEDICA - GYDYTOJA

WOMENS - SENESCLAS CRIANÇAS

KALBAMA LIETUVIŠKAI

Av. Estima, 99 - V. Sta. Maria - das 8:00 às 12 h.

das 14:00 às 18:00

Fone: 265-7590

Rua Quartim Barbosa, 6 -

B. do Lins

30 - TOS DIENOS MIŠIOS

už a.a. ONĄ ŽALTAUSKAITĘ - VASILIAUSKIENĘ
bus atlaikytos šeštadienį, kovo 29 d. 19 val. šv. Kazimiero
parapijos salėje.

Kviečia šeima ir Aušros Choras

MŪSŲ ŽINIOS

PRISIMINĖ T. JONĄ BRUŽIKĄ

Kovo 16 d., 8 val., šv. Kazimiero pa-
rapijos koplyčioje buvo atlaikytos Mi-
šios už a.a. T. JONĄ BRUŽIKĄ, sep-
tintų mirties metinių proga. Mišias
užprasė Moėkos Maldos Ap-mas.

Pamaldose dalyvavo pagarbųjį Veli-
nį, atmenantieji apylinkės ir iš toliau su-
sirinę gausūs tautiečiai.

Planuojama savaitės bėgyje aplankyti
Tėvo Bruziko kapą ar net ir vietovę kur
jis buvo tragiškai traukinio sužeistas.

To paties sekmadienio popietėj buvo
atmintas ir a.a. VIKTORAS SAUKA,
dalyvaujant gausiam giminių, bei tau-
tiečių skaičiui.

Abejas pamaldas laikė vos prieš porą
dienų iš Europos grįžęs šv. Kazimiero
parapijos klebonas, kun. Pr. Gavėnas.

Vakariniai lietuvių kalbos kursai
pradės šių metų I-ą pusmetį kovo pra-
džioje. Jus gali lankyti tiktai lietuviškai
kalbantieji mokiniai, nes tai nėra pradi-
nis kalbos kursas. Šiais metais šalia gra-
matikos ir sintaksės, bus susipažinta su
pagrindiniais lietuvių rašytojais.

Kursų kalendorius:

kovo mėn. 6, 13, 20, ir 27
balandžio m. 3, 10, 17, ir 24
gegužės m. 8, 15, 22, ir 29
birželio m. 5, 12, 19, ir 26.

Laikas: ketvirtadieniais nuo
20 iki 22 val.

Vieta: Rua Nova York, 28
apto. 32, Sumaré - São Paulo.

Informacija: tel. 65-3286
/Alfonas D. Petraitis/.

Vadovėlis: Elvyrės Narutienės
"Lietuvių kalbos pratimai". Literatū-
ros ištraukos išdalintos laike pamokų.

Alf. D. Petraitis.

ĮDOMIOS KNYGOS MŪSŲ MAŽIESIEMS

Sonė Tomarienė, LAPĖ SNAPĖ, Jau-
nimo Bibliotekos leidinys. Ilustravo Ni-
jolė Jatulytė, Eilautos pasakos apie la-
pę snapę ir jos gudrumą. Čia lapė kamin-
krėtys, čia laputė pataikūnė.

Kaina Cr. 40.00

Sonė Tomarienė, KARALAITIS IR
LELIJA, Jaunimo Bibliotekos leidinys,
ilustruotas Juozo Kiburo. Įdomi pasa-
ka apie karalaitį, kalvį, pilis ir leliją.
Gražios spalvuotos iliustracijos. Nesur-
ki lietuviška kalba.

Kaina Cr. 40.00

Grasė Petronienė, VAIKUČIO
DŽIAUGSMAI, išleista Petro Petrėno
Kanadoje. Gražios spalvuotos autorės
ilustracijos. Tai pasakų ir gražių eilių
rinkinys. Knygos pradžioje rašoma:
"Prašu jūsų, paskaitykit, mano mintis
pasvarstykit. Kas šioj knygoj parašyta
tai jums yra pasakyta. Noriu laimės
jums ir gero palinkėti aš be galo. Aukit
sveikti ir laimingi, būkit tautai pavyzdin-
gi".

Kaina Cr. 60.00

Sonė Tomarienė, UGNIES ŽIRGAS,
ilustracijos Danutės Švedienės. Tai virš
100 puslapių gražių pasiskaitymų kny-
ga apie ugnies žirgą, tinginį kurnį, dar-
žovių karą, aitvaro vaisius ir kitokius re-
kalus. Dalis knygos yra eiliuota. Kalba
prieinama mūsų jaunimui.

Kaina Cr. 60.00

J. Narūnė, MIŠKO VIEŠNIA, Vinco
Aleksandravičiaus iliustruotas Jaunimo
bibliotekos leidinys. Pasaka apie sniegą,
svečius ir Kūčių vakarą. Labai graži pro-
ga tą knygą paskaityti Kalėdų proga.

Kaina Cr. \$40,00

"MŪSŲ LIETUVOS" REDAKCIJOJ

J. BUTRIMAVIČIUS

ADVOCACIA

CIVIL. Inventario, Despejo, etc.

COMERCIAL: Falência, Cobrança, etc.

TRIBUTÁRIA: Imposto de Renda, ICM, IPI

Rua Barão de Iguaçu, 212 - 4º and.s/45 - Liberdade Fone: 279-5937

Horário das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 - V. Zelina - Horário das 19:00 às 21:00

KALBAMA LIETUVIŠKAI

Sveikiname

šv. Juozapo Vyrų Brolijos globėja ir V. Zelinos parapijos kleboną KUN. JUOZĄ ŠEŠKEVIČIŲ vardiniu proga ir linkėdami daug laimės ir ištvermės lietuviškame darbe.

Šv. Juozapo Vyrų Brolija ir Valdyba.

Sveikiname

šv. Kazimiero parapijos kleboną KUN. PRANĄ GAVĖNĄ, sėkmingai sugrįžusį iš tolimos kelionės po Europos kraštus ir jau pramintus takus.

Šv. Juozapo Vyrų Brolija ir Valdyba.

APIE ŠOKIŲ GRUPĘ "NEMUNAS"

Perskaičius kun. J. Šeškevičiaus ir p. A. Vinkšnaičio pasisakymus "Mūsų Lietuvoje" apie Nemuniečius, norime parodyti teisybę, kaip buvo.

Tautinių šokių grupė "Nemunas" ruošiasi važiuoti į Tautinių Šokių Šventę Chicagoje birželio mėnesį. Kadangi didesnė šokėjų dalis dar mokosi, ir kaip žinoma, mokslas nepigus, nutarė suruošti keletą pasirodymų ir balių, kad visi turėtų galimybę važiuoti.

Jau sausio mėnesį kreipėsi į Lietuvos Sąjungos valdybą, dėl salės išnuomavimo. Sąjunga jiems nemokamai nustatė kovo 15 dieną, kuri kaip tik yra Nemuno 9 metų įkūrimo diena, ir nori paminėti. Kada salė buvo rezervuota, visai nebuvo atsiminta, kad ta diena bus Gavėnioj, nes salė yra normaliai išnuomo-

jama vestuvių baliams, ir jau keleta metų bažnyčia jas teikia Gavėnios metu.

Gale vasario mėnesio susirinko Nemuniečių grupė mūsų namuose, nes mūsų 4 vaikai ir žentas, brazilas, jai priklauso (grupėi priklauso 3 brazilai, kurie neveda grupės, bet uoliai ją lanko). Kaip išgirdom apie balių, tuojau prisiminėm Gavėnią. Daug buvo kalbų. Vieni, kad atidėti, kiti, kad ne, atsižvelgiant į tai, kad darosi visokie paminėjimai su pietais ir gėrimais ir dainomis, vestuvės ir tt. Galutinai išsiaiškinti buvo paskambinta į Lietuvos Asmeninę Šv. Kazimiero Parapiją. Leista ruošti balių.

V. Zelinos klebonas, sužinojęs apie šį rengimą, perspėjo jaunimą, kad tas neturėtų būti ruošiamas Gavėnios metu.

Skaitantis su kunigų nuomonių skirtingumu, teko kreiptis į S. Paulo Kuriją, kuri pasveikino jaunimą jų rūpesčiu dėl bažnyčios pasisakymo. Paaiškino, kad Gavėnia yra penitencijos laikas, bet priklauso nuo kiekvieno žmogaus sąžinės, kokia turi būti jo penitencija.

Kadangi buvo nemažai išparduotų pakvietimų, nutarė tęsti programą.

Jaunimas pergyvena šiuos ivykius, bet ieško teisybės.

Liudvikas ir Emilija Bendoraičiai

30-TOS DIENOS MIŠIOS

Už A.A. MONIKĄ KLEIZIENĘ bus kovo 26 d. 8 val. vakaro V. Zelinos bažnyčioje.

Visus pažįstamus ir draugus kviečia mirusiosios vaikai — šeimos.

MŪSŲ MIRUSIEJI

PETRONĖLĖ KATILIENĖ, nuo seniau širdies ir plaučių negalavimų kamuoja, mirė kovo 16 d., 19,30 v. Leono XIII ligoninėje, Ipirangoj, vos priėmusi Ligonijų Patepimą.

Velionė gimė 1906 m. liepos 11 d. Marijampolej. Brazilijon atvyko 1926 metais ir visą laiką gyveno Mookoje, rua Guaimbė 683.

Liūdesy paliko vyrą Karminą, sesers ir brolių vaikus Vytautą Joną Jasaitį, Marytę Amilevičiūtę Mendes, Juliją ir Olgą Jačinskaites.

Petronėlė buvo pastovi Maldos Apaštalavimo narė. Ji reiškėsi ir labdaros darbuose ir rėmė lietuvišką spaudą.

Kovo 17 d., 14 val., po Mišių šv. Kazimiero parapijos saleje, kur buvo pašarvota, kun. Petro Urbaičio, giminių ir Maldos Ap-mo narių buvo palydėta į Araça kapines.

7-tos dienos Mišios bus kovo (marčo) 22 d., 19,30 val., šv. Kazimiero parapijos koplyčioj.

Ilsėkis ramybėje, Sesute Petronėle, savo žmonių ir Maldos Ap-mo narių atmintai! Gerieji Tavo darbai bus šimteriopai įvertinti ir atlyginti Amžinybėje!

FESTEJE COM VODKA

SPUTNIK®

TRIPLO

BUSKAYA

OSOBAYA

Elaborada por: Industria de Bebidas SPUTNIK de Viktor Prokhorovitch

Rua Clemente Ferreira, 142 - São Paulo - SP
Reg. M.A. nº 351000.321 - Reg. P.A.Y.S. nº 482-R
C.G.C.M.F. nº 43.870.591/001 - Indústria Brasileira

100% CEREAL

PEDIDOS PELO FONE: 266-4680

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvás de todos os tipos. para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-1886

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventário, Despejo, Desquitas, Divorcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

MŪSŲ ŽINIŲS

PAMALDOS BOQUEIRÃO

PRAIA GRANDE

Gavénios susikaupimo dvasioje, tikslu geriau pasiruošti Prisikėlimo Šventei – sekmadienį, kovo mėn. 23 dieną, 10, 30 val. bus lietuviškos Mišios Boqueirão parapijos bažnyčioje. Susikaupimą praves kun. Stasys Šileika.

Daug kam bus proga susitikti su seniai matytais, gyvenančiais pajūriuose ar iš S. Paulo ten besilankančiais.

PAVERGTUJU KRAŠTU ATSTOVU SVARBŪS PASITARIMAI

Ryšium su Popiežiaus Jono Pauliaus II atsilankymu S. Pauly, eina pasitarimai atskiram su Jo Šventenybe susitikimui.

Sekantis organizacinis posėdis bus São Bento Kolegijoje (Centre), kovo 29 dieną (šeštadienį) 9 val. ryto.

Lietuviai kviečiami gausiai dalyvauti – ir toli ir arti gyvenantieji.

GRIZO IŠ TOLIMŲ KELIONIŲ

Kovo 11 grįžo iš tolimos kelionės KUN. PRANAS GAVÉNAS, šv. Kazimiero parapijos klebonas bei ML-vos vyr. redaktorius. Apsukęs Kolombiją ir Venezuelą, pabuvojo ne tik Italijoje, o lankėsi taip pat Lenkijoje ir pačioje Lietuvoje.

Parvežė visą glėbį sveikinimų iš Lietuvos (ypač iš Vilniaus), iš Lenkijos (iš Krokuvos, Varšuvos ir ypač iš Seimų), iš įvairiausių lietuvių veikėjų Italijoje, Romoje.

Džiaugiasi ypač galėdamas perduoti iš Romos kardinolo ANTONIO SAMORÉ bei kardinolo DOM AGNELO ROSSI sveikinimus, prisiminimą bei "saudadés", ir dar daugiau – paties Popiežiaus JONO PAULIAUS apaštalinį palaiminimą. Popiežius teikdamas audienčioj palaiminimą, prašė ir įgaliojo jį perduoti visiems "turimiems širdyje", ypač ligoniams, tremtiniam, beturčiams, daugiau reikalingiems Viešpaties palaimos ir paguodos. "Aš stengiausi sudėti į savo, nors sulopytą, širdį kiek galima daugiau tautiečių – parapiečių....", pasakoja sugrįžęs kun. Gavėnas.

PADÉKA

OSVALDUI VILARES BARBARO mirus

nuoširdžiai dėkojame tėvams saleziečiams, Aušros chorui, Casa Verde lietuviams ir visiems bičiuliams už dalyvavimą laidotuvėse, užuojautas ir maldas.

Barbaro ir Matelionių šeima.

Šio ML numerio

GARBĖS LEIDĖJAS

MAESTRO FELIKSAS GIRDAUSKAS

Mielajam ilgamečiui Maestro gili padėka ir geriausi linkėjimai.

ML redakcija ir administracija

PRANEŠIMAS

LITUANISTINĖS MOKYKLOS REIKALU.

Br. Liet. B-nės Valdyba kovo mėn. 14 d. savo posėdį skyrė apsvartymui Lituanistinės mokyklos reikalo Sanpaulyje.

Posėdyje nutarta, kad Vila Zelinoje liet. pamokos prasidės šeštadienį prieš atvelykį, t. y. balandžio 12 d. 15 val. Jaunimo Namuose. Prašome tai neužmiršti ir kitiems pranešti.

Iki šiol Sanpaulyje nebuvo trūkumo lietuvių mokytojų, kurie pasiaukotų Švietimo darbui, tačiau mokinių skaičiumi negalima džiaugtis. Palyginus, kiek čia turime lietuviškų šeimų, Lituanistinėje mokykloje mokinių turėtų būti keleriopai daugiau. Reikia, kad tėvai kreiptų į tą reikalą daugiau dėmesio ir nuoširdžiau rūpintųsi savo vaikus siųsti į lietuviškas pamokas, kur jiems yra galimybė geriau pažinti ne vien lietuvišką žodį ir raštą, bet taip pat susipažinti su mūsų tautos papročiais, istorija, literatūra, liaudies menu ir kt.

Džiaugiamės, kad jaunimas priklauso dainų ir šokių grupei arba kuriai jaunimo organizacijai. Bet dar yra reikalinga, kad lankytų taip pat ir lietuviškas pamokas, nes organizacijos ar kultūriniai vienetai sujungia į būrį tikrai vienu kuriuo nors tikslu, bet ne visų lituanistikos dalykų pažinimui, kuris yra labai svarbus bendram tautiniam nusiteikimui suformuoti.

Ateinantį sekmadienį, kovo 23 d. 17 val. Jaunimo Namuose yra kviečiamas bendras mokytojų, tėvų ir visų tų, kuriems šis klausimas rūpi, susirinkimas, kuri tikslas yra kuo geriau apsvartyti visiems bendrai Lituanistinės mokyklos Sanpaulyje veikimą.

Negailėkite pašvęsti valandą ar kiek daugiau laiko taip svarbiam ir aktualiame mūsų tautiniam reikalui.

Br. Liet. B-nės Valdyba

Iš savo pusės jis dėkoja ypatingai savo bendrabroljams, kurie jį pavadavo ir visiems, kurie kelionėse jį lydėjo malda ir gera širdimi.

Tikimės, kad kelionės įspūdžiais pasidalins ir su ML skaitytojais.

PAGERBTAS ML-VOS DARBUOTOJAS

Kovo 12 buvo Algio Savicko gimtadienis. Šis ilgametis spaudos darbininkas, ML-vos puslapių rinkėjas, skaitytojų adresų tvarkytojas ir paties laikraščio ekspedicionierius ir daugeliu atveju jo išnešiotojas, buvo pagerbtas viso ML-vos "štabo". Per pietus, šv. Kazimiero parapijos klebonijoje, Algiui buvo sugiedota "Ilgiausių metų", gi pats solemnizantas ant stalo pastatė šampano butelį.

ML-vos redakcija, administracija bei laikraščio skaitytojai jaučiasi mielam Algiui labai dėkingi. Ir jam linki gausios Viešpaties palaimos šiame modernios lietuviškos "Knygnešystės" darbe.

L.K. ŠV. JUOZAPO BENDRUOMENES NARIŲ DĖMESIUI

Kovo mėnesio 30 dieną/Verbų Sekmadienį/ 16 val., Jaunimo namuose, šaukiamas metinis narių susirinkimas.

PROGRAMOJE: Praėjusių metų veiklos apžvalga, izdo apyskaita, einamieji reikalai.

Kunigas Juozas Šeškevičius
Bendruomenės pirmininkas

LITERATŪROS RATELIO SUEIGA

Kaip įprasta, paskutinį kovo šeštadienį, 29 dieną, Literatūros Ratelis turės savo mėnesinį susirinkimą, kuris šiuo kartu bus Rua Juatindiba, 28, Mookoj, šv. Kazimiero parapijos patalpose, 20 val. Tarp kita ko, kun. Pranas Gavėnas, grįęs iš Europos, pasidalins pergyventais įspūdžiais.